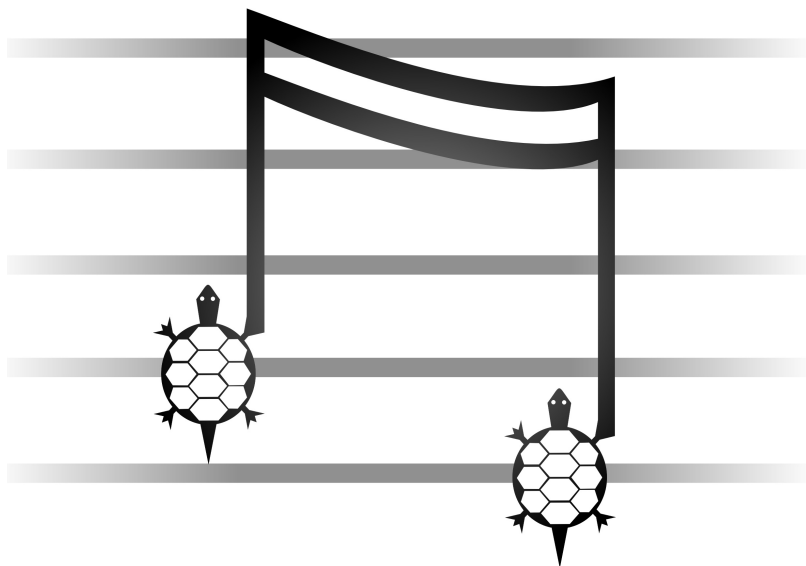

KEYA zpěvník 2020

Verze: 1.2 γ (22. ledna 2025)

Obsah

1 Základní zpěvník

Amazonka	5	Lord Willoughby	49
Báje v nás	6	Marsyas a Apollon	50
Barbarské pobřeží	7	Mezi horami	51
Batalion	8	Mlýny	52
Bedna od whisky	9	Montgomery	53
Bláznova ukolébavka	10	Morituri te salutant	54
Bratříčku, zavírej vrátka	11	Mumie	55
Čarodějnice z Amesbury	12	Nagasaki Hirošima	56
Cestou do Jenkovic	14	Nosorožec	57
Černá díra	15	O malém rytíři	58
Černej pasažér	16	Ohníčky	60
Dál, dál, dál	17	Omnia vincit amor	61
Darmodej	18	O Zlaté rybce	63
Dej mi víc své lásky	19	Pánové nahoře	64
Desperát II	20	Petěrburg	65
Divoké koně	21	Pískající cikán	66
Donald MacGillavry	22	Pohár a kalich	67
Dva Havrani	23	Pošťák	68
Fi-li-mi	24	Pověste ho vejš	69
Frankie Dlouhán	25	Prasátko	70
Hlídač krav	26	Prší	71
Ho ho Watanay	27	Ráda se miluje	72
Hospoda U Davida	28	Rána v trávě	73
Hrobař	30	Rosa na kolejích	74
Hruška	31	Růže z papíru	75
Hučka	32	Ryl jen, celej den ryl	76
Hudsonský šífy	33	Sáro	77
Jarní kurýr	34	Severní vítr	78
Jarní tání	35	Sirka	79
Jaro	36	Slavíci Z Madridu	80
Jasný jak facka	37	Soudný den	81
Já s tebou žít nebudu	38	Studený nohy	82
Jdem zpátky do lesů	39	Stýskání	83
Jdou po mě jdou	40	Tak už mi má holka mává	84
Když mě brali za vojáka	41	Tereza	85
Kluziště	42	Těšínská	86
Kometa	43	Tisíc dnů mezi námi	87
Kozel	44	Topič	88
Krtek	45	Topoly	89
Lodníkův lament	46	To ta Heřpa	90
Lokomotiva	48	Toulavej	91
		Trampská	92
		Tři kříže	93

Tulácký ráno	94	Pojď ke mně blíž	110
Už to nenapravím	95	Ordinarium IV	111
Válka růží	96	Pojďte ke mě všichni	112
Velrybářská výprava	97	Prosba k duchu svatému	113
Vlajka	98	Příjmám	113
Vstávej, holka	99	Přijmi, Pane	114
Zabili, zabili	100	Připravujte cestu	115
Zafúkané	101	Půjdeš-li pouští	116
Zatanči	102	Slunce Kristovy lásky	116
Zítرا ráno v pět	103	Spoj nás v jedno, Pane	116
2 Rybičkovky	104	Světlem běžím dál	117
Apoštolská	104	Svorní jsme	117
Boží radost jak řeka	104	Své kroky rozezpívej	118
Bůh je záštita má	105	Tobě patří chvála	119
Effatha	105	Vše, co mohu dát, je	
Hosana	105	chvála	119
Jsem všechno, co nemáš	106	Vychází	119
Laudato Sii	107	Zde jsem	121
Modlitba sv. Tomáše Mora	107	3 Zahraniční	126
Na Golgotu	108	Take me home, country	
Nám, Pane, dal jsi slovo		roads	126
své	109	The House of the Rising	
Neseme, Pane, chléb a víno	109	Sun	128
Ó, Pane, zhasíná den	110		

1 Základní zpěvník

Amazonka [A]

Hop Trop

- E** **A** **c#mi cmi hmi**
 1. Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
hmi **A** **hmi** **E**
 čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
 už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.

- E7** **A** **F#7** **hmi**
 R: Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
A **hmi** **E**
 stejnou barvu jako měly tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
 "Amazonka" říkali, a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká
 vedly k tomu, že ti nikdo "Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
 vadil možná tramskej šátek, nosit dals' ho nechtěla.

- E7** **A** **F#7** **hmi**
 R: Ted' jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
A **hmi** **A**
 já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
hmi **A**
 pořád stejná, přísahám.

Báje v nás [G]

Laeg Mortemir

- emi H7 C G**
 1. Vlajky jsou zedrané, zmáčené deštěm
emi D G
 Vojsko se zvedá jak hladový tvor
emi H7 C G
 Zas válka začíná, kolikrát ještě
emi D
 A mráz se plíží jak mor
2. Světla na mečích, oheň Eliáše
 Třpytí se slzy v očích hrdinů
 Kněz káže o vodě a sám hříchy páše
 Kdo ví, v čím méně spočinu
- emi C D G**
 R: My táhnem a táhnem pustinou chladnou
emi C D G
 Tak zatni zuby a ruce měj v pěst
emi C D G
 Na konci báje vždy v krvi padnou
emi D
 Ti, které nehřála čest
3. Možná jsme zemřeli, možná jenom spíme
 Život je sledem ztracených chvil
 I když jsme nechtěli, o válce sníme
 Meč máme u nohou, však hledáme cíl
- R:
 My táhnem a táhnem vysněnou zemi
 Jen příběh začne a vyjdeme zas
 Že cesta končí, ach, to zdá se mi
emi
 A činy prověří čas
4. Na konci cesty jsem, na světa okraji
 Zacloním oči a pohlédnu dál
 A spatřím řeky, jak přes hrany padají
 Kdo vlastní vinu pochopí, ať navždy je král

R:

Barbarské pobřeží [F]

Asonance

dmi

C

dmi

1. Dvacet stupňů levobok a držte jižní směr!

F

C

Bb

A

Máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží

dm

C

dmi

ami

Snad uvidíme Afriku už zítra navečer

Bb

ami

dmi

Náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

2. Vidím loď, velkou loď!, křičí hlídka z ráhnová,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
když galéra se na obzoru v dálce objeví,
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
3. Jsi pirát, jsi lupič, nebo válečná loď snad?,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
Žádnou vlajku nemáš, jak tě máme uvítat?,
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
4. To ne, piráti nejsme, my jsme loď obchodní,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
do Liverpoolu plujeme už pětadvacet dní,
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
5. Tak spustili jsme člun, on ve vlnách už je,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
Vemte naši poštu domu do rodné Anglie!
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
6. Však náhle vzduchem zahřměly dvě salvy z jejich děl,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
a černý prapor pirátů na stěžen vyletěl,
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
7. Jejich útok byl tak rychlý, že všechny překvapil,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
Ale pak náš výstřel z děla jim stěžen ustřelil,
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
8. Slitování mějte! ty krysy křičely,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
Tak dali jsme jim milost – ke dnu je poslali,
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
9. S piráty jsme se rvali, bili se dvojnásob,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
Loď byla jejich rakví a moře jejich hrob,
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

3. Jsi pirát, jsi lupič, nebo válečná loď snad?,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
Žádnou vlajku nemáš, jak tě máme uvítat?,
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

4. To ne, piráti nejsme, my jsme loď obchodní, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží do Liverpoolu plujeme už pětadvacet dní, náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

5. Tak spustili jsme člun, on ve vlnách už je,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
Vemte naši poštu domu do rodné Anglie!
naš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

6. Však náhle vzduchem zahřměly dvě salvy z jejich děl, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží a černý prapor pirátů na stěžen vyletěl, náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

7. Jejich útok byl tak rychlý, že všechny překvapil, máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží Ale pak náš výstřel z děla jim stěžen uštěřil, náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

8. Slitování mějte! ty krysy křičely,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
Tak dali jsme jim milost – ke dnu je poslali,
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

9. S piráty jsme se rvali, bili se dvojnásob,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
Loď byla jejich rakví a moře jejich hrob,
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

Batalion [G]

Spirituál Kvintet

em G D em G D G hm em
 R: Víno máš a markytánku dlouhá noc se pro-hý-ří
 Víno máš a chvilku spánku díky díky ver-bí-ři

em G D em hm
 1. Dříve než se rozední kapitán k osedlání rozkaz dá-vá
em G D em hm em
 ostruhami do slabin koně po-há-ní
 Tam na straně polední čekají ženy zlatáky a slá-va
 do výstřelů karabin zvon už vyz-vá-ní

em G D em
 R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku
em G D em hm em
 zítra do Burgund batalion za -mí-ří
 Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku
 díky díky vám královští ver-bí-ři

2. Rozprášen je batalion poslední vojáci se k zemi hrou-tí,
 na polštáři z kopretin budou ve-čně spát.
 Neplač sladká Marion verbíři nové chlapce přivedou ti,
 za královský hermelín padne kaž-dý rád.

Bedna od whisky [C]

Miki Ryvola

- ami C ami E**
 1. Dneska už mě fóry nějak nej dou přes pysky,
ami C ami E ami
 sto jím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.
 Stojím s dlouhým obojkem jak stájovej pinč,
 tu kravatu co nosím mi navlík' soudce linč.
- A D E A**
 R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
 jsou dlouhý schody do nebe a cesta daleká,
D E A
 do nebezského baru já sucho v krku mám,
D E A ami
 tak kopni do tý bedny ať na cestu se dám.
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
 postavil bych malej dům na louce ukrytý,
 postavil bych malej dům a z okna koukal ven,
 a chlatal bych tam s Billem a chlatal by tam Ben.
- R:
3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát,
 nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
 Moh' si někde v suchu tu svoji whisky pít,
 nemusel si dneska na krku laso mít.
- R:
4. Až kopneš do tý bedny jak se to dělává,
 na krku ti zůstane jenom dírka mrňavá.
 Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
 má to smutnej konec a whisky ani lok.

Bláznova ukolébavka [D]

Lunetic

- D** **A**
 1. Máš má ovečko dávno spát,
 G **D**
 i píseň ptáků končí.
 Kvůli nám přestal vítr vát,
 jen můra zírá zvenčí.
 A **G**
 Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
 A **G** **A**
 zas má bílejší plášť a v okně je mříž.

- D** **A**
 R: Máš má ovečko dávno spát
 G **E**
 a můžeš hrát, ty mně můžeš hrát,
 D **G**
 vždyť přijdou se ptát,
 D **G**
 zítra zas přijdou se ptát,
 D **G** **D**
 jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš má ovečko dávno spát,
 dnes máme půlnoc temnou.
 Ráno budou nám bláznům lát,
 že ráda snídaš se mnou.
 Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
 když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Bratříčku, zavírej vrátka [C]

Karel Kryl

- ami** **C**
 1. Bratříčku nevzlykej to nejsou bubáci,
G **E7**
 vždyť už jsi velikej to jsou jen vojáci,
F **E7**
 přijeli v hranatých železných maringotkách.
2. Se slzou na víčku hledíme na sebe:
 Buď se mnou bratříčku bojím se o tebe,
 na cestách klikatých bratříčku v polobotkách.

- ami emi ami emi ami emi,ami,emi**
 R: Prší a venku se setmělo,
ami emi ami emi ami emi
 tato noc nebude krátká ,
ami emi F emi ami E7
 Beránka vlku se zachtělo Bratříčku:
ami E7
 zavřel jsi vrátka ?

3. Bratříčku nevzlykej neplýtvej slzami
 nadávky polykej a šetři silami
 Nesmíš mi vyčítat jestliže nedojdeme
4. Nauč se písničku není tak složitá,
 opři se bratříčku cesta je rozbitá,
 Budeme klopýtat zpátky už nemůžeme.

R:

Čarodějnice z Amesbury [F]

Asonance

- dmi C dmi
 1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
 F C dmi
 s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
 F C dmi ami
 sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
 Bb ami Bb C dmi(G)
 a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
 a pověřivý lid se na pastora obrátil,
 že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
 a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
 a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
 "Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
 teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
 ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
 a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
 sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
 v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
 je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
 a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
 pak z tribunálu povstal starý soudce vážný:
 "Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
 a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Cestou do Jenkovic [E]

Radůza

- E** **c#mi**
1. Můj děda z kola seskočil
D **C** **D**
před prázdnou kašnou na náměstí
Na lavičce chleba posvačil
seřídil hodinky na zápěstí
- E** **H**
R: A čápi z komína od cihelny
D **A**
zobákem klapou, asi jsou nesmrtelný
2. Tři kluci v bílejch košilích
dělili se o poslední spartu
Ze zídky do záhonu skočili
přeběhli ulici, zmizeli v parku
- R:
3. V oknech svítěj peřiny
na bílý kafe mlíko se vaří
Teď právě začaly prázdniny
venku je teplo a všechno se daří
- R:

Černá díra [G]

Karel Plíhal

- G D C G**
 1. Mívali jsme dědečka, starého už pána,
 D C D G
 stalo se to v červenci jednou časně zrána,
emi C A D
 šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
G D C D G
 už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.
2. Máme doma ve sklepě malou černou díru,
 na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
 nechod', babi, pro uhlí, sežere i tebe,
 už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
 babička je nervózní a nás, děti, tříská,
 sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
 a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
 a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
 půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
 díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
 díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
 potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
 opět člověk zvítězil nad neznámou silou.
- A E D A**
 6. Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
 E D E A
 teď je naše písnička zralá pro recenzi.

Černej pasažér [F]

Traband

dmi**A**

1. Mám kufr plnej přebyčnejch krámů

dmi

a mapu zabalenou do plátna

A

Můj vlak však jede na opačnou stranu

dmi

a moje jízdenka je dávno neplatná

F,dmi,F,dmi,F,dmi,F,dmi

2. Někde ve vzpomínkách stojí dům
Ještě vidím, jak se kouří z komína
V tom domě prostřený stůl
Tam já a moje rodina
3. Moje minulost se na mě šklebí
a srdce bolí, když si vzpomenu
že stromy, který měly dorůst k nebi
teď leží vyvrácený z kořenů

B

R: Jsem černej pasažér

C**F**

Nemám cíl ani směr

B**C****F**

Vezu se načerno životem a nevím

B

Jsem černej pasažér

C**F**

Nemám cíl ani směr

B**C****A7**

Vezu se odnikud nikam a nevím, kde skončím

4. Mám to všechno na barevný fotce
někdy z minulého století
Tu jedinou a pocit bezdomovce
si nesu s sebou jako prokletí

R:

5. Mám kufr plnej přebyčnejch krámů
a mapu zabalenou do plátna
Můj vlak však jede na opačnou stranu
a moje jízdenka je dávno neplatná

R:

Dál, dál, dál [C]

Pacifik

- C** **emi** **F** **G**
 1. Za horama zlato hoří v žilách černejch skal,
C **emi** **F** **G**
 horečkou tě nohy povedo-u.
C **emi** **F** **G**
 Nepřemejšlej chvilku na to ruksak rychle sbal,
F **D7** **G7**
 zanech doma holku zklamanou.
2. Nezapomeň s sebou bibli nezbyde ti víc,
 nežli v těžký chvíli modlení.
 Eskymáci prej tam bydlej neroste tam nic,
 prokleješ to zlatý kamení.
- C** **F** **C**
 R: Dál dál dál co řeka pramení
D7 **G7**
 tam, kde břeh ukrejšvá drahý kamení.
C **F** **C**
 Dál dál dál tou řekou mámení,
G7 **C**
 tak kde na tě kejvá zlatý znamení.
3. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán,
 nebo zůstaneš v tý zemi spát.
 Nekoupíš si ani burák až se vrátíš k nám,
 jak se budeš vo ty prachy bát.
4. Holka se ti dávno vdala spadlo stavení,
 na tebe už každej zapomněl.
 Máma co se na tě smála už je pod zemí
 a pro ni si valoun zlata chtěl.
- R:
5. Postavíš si barák bílej v modrym pobřeží,
 bankéři se vo tě budou prát.
 Už nebudeš chlapče milej vo to neběží,
 už nebudeš šťastnej nikde stát.

R:

Darmodej [C]

Jaromír Nohavica

- ami emi ami emi**
 1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
ami emi ami emi
 šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C G ami
 na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
emi F
 a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
F#dim E7 ami
 a já jsem náhle věděl: Ano, to je on, to je on. ¹
2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
 v odpadcích z popelnic krysy se honily
 a v teplých postelích lásky i nelásky
 tiše se vrtěly rodinné obrázky,
 a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
ami emi C G
 R: |:Na, nanana nanana nana nananána,
ami F F#dim E7
 na nanana nanana nana nananána. :|
3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
 měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
 a on se otočil, a oči plné vran,
 a jizvy u očí, celý byl pobodán,
 a já jsem náhle věděl kdo je onen pán onen pán
4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
 a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
 stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
 jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
 a já jsem náhle věděl: to je Darmodej, můj Darmodej.
- R: Můj Darmodej, vagabund osudů a lásek,
 jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se.
 Můj Darmodej, krásné zlo, jed má pod jazykem,
 když prodává po domech jehly se slovníkem.
5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
 šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
 já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
 a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
 a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem:
- R: Váš Darmodej . . .

¹F#dim lze nahradit D7

Dej mi víc své lásky [G]

Olympic

- emi** **G**
 1. Vymyslel jsem spoustu nápadu, aúú
emi **D7 H7**
 co podporujou hloupou náladu, aúú,
emi
 hodit klíče do kanálu,
A **ami**
 sjet po zadku holou skálu
emi **H7** **emi**
 v noci chodit strašit do hradu.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, aúú,
 v bíle plachtě chodím pozadu, aúú,
 úplně melancholicky,
 s citem pro věc jako vždycky
D7
 vyrábím tu hradní záhadu, aú!
- G** **H7**
 R: Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc,
emi **C** **G** **D7**
 má drahá dej mi víc své lásky, aúú
G **H7**
 Já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
emi **C** **G** **H7**
 já chci jen pohladit tvé vlásky, aúú.
3. Nejlepší z těch divnej nápadu, aúú,
 mi dokonale zvednul náladu, aúú,
 natrhám ti sedmikrásky,
 tebe celou s tvými vlásky
D7
 zamknu si na sedm západu, aú!

R:

Desperát II [C]

Ondřej Balík

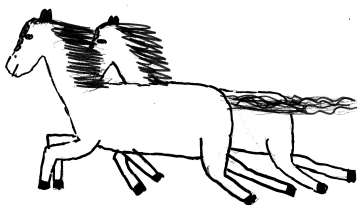
1. Jel jsem dál, vítr vál, svýho koně jen jsem štal
 v rovinách, v rovinách.
 V srdci velkej smutek mám, a tak se lidem vyhejbám
 na cestách, na cestách.
- R: Pořád dál, pořád sám, Šerifa v patách mám.
 Každěj ví kolik má, když mě nožem oddělá.
 Pořád sám, pořád dál, za mnou hoši, co jsem znal.
 Dřív než slunce vyjde zas, ušetřím jim dech i čas.
2. Už to vím, nestačím, marně tady pytláčím
 pod nebem, pod nebem.
 Tak už mě chytněte a do pekel mě pošlete,
 čert to vem, čert to vem.

R:

Divoké koně [C]

Jaromír Nohavica

- ami dmi ami C dmi ami
 1. |: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :|
 dmi ami dmi ami Adim F
 Vzduch těžký byl a divně voněl tabá-kem.²
 dmi ami dmi ami E7 ami
 Vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. |: Běželi, běžěli, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor, :|
 |: Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor. :|
3. |: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :|
 |: naše touhu ještě neumírej, sil máme dost. :|
4. |: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :|
 |: milování je divoká píseň večera. :|
5. |: Stébla trávy sklání hlavu , staví se do šiku, :|
 |: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :|
6. |: Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na
 návrat, :|
 |: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :|
7. Já viděl divoké koně...

²Adim lze nahradit D7

Donald MacGillavry [G]

Asonance

dmi

1. Zprávu když zaslechl Donald MacGillavry,

C

se svými muži hned vystoupil na hory,

dmi

to zmijí hnízdo on pořádně vyčistí,

B**C****dmi****C**

kdo měl být lovcem, teď stává se kořistí.

2. Do bitvy míří Donald MacGillavry,
do bitvy míří Donald MacGillavry,
přes kopce táhne, tvrdý a zběsilý,
je mírnější ďábel než Donald MacGillavry.

dmi**F**

- R: Sychravým večerem ohně se rozhoří,

G**ami**

anglické oddíly v údolí táboří,

dmi**F**

Donald MacGillavry na kopcích vyčkává,

B**C****dmi****C**

ten, kdo kraj zná, jenom ten bitvu vyhrává.

3. Čeká jak liška, Donald MacGillavry,
čeká jak liška, Donald MacGillavry,
měří a váží, když pohlíží přes hory,
ať žije král a náš Donald MacGillavry!

- R: Donald jde bojovat s lotry a ničemy,
Donald jde bojovat se svými zbraněmi,
za krále Jakuba, za Skotsko bojuje,
kdo zbraň s ním zkrříží, ať hříchů svých lituje!

4. Je jako krejčí, Donald MacGillavry,
je jako krejčí, Donald MacGillavry,
bodá a píchá do nepřátel na poli,
spas se, kdo můžeš, jde Donald MacGillavry!

- R: Donald je velitel, zbabělce nemá rád,
Donald je přítel a Donald je kamarád,
s chudými kráčí, za žebráky bojuje,
zrádci, jen vraťte se zpátky do Anglie!

5. Je jako švec, náš Donald MacGillavry,
je jako švec, náš Donald MacGillavry,
bije i krájí, vrtá a přišívá,
dés kolem šíří a vítězství dobývá.

Dva Havrani [F]

Asonance

- dmi C dmi
1. Když jsem se z pole vracela,
dmi C dmi
dva havrany jsem slyšela,
dmi F C
jak jeden druhého se ptá:
dmi C dmi
|: kdo dneska večeri nám dá? :|
2. Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
|: a takto jemu odpověděl. :|
3. Za starým náspem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
|: jen jeho kůň a jeho milá. :|
4. Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
|: hostina naše už se chystá. :|
5. Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
|: z vlasů si hnízdo postavíme. :|

Fi-li-mi [As]

Spiritual kvintet

- fmi** **G#**
- Čert aby vzal už tuhle trať, kdo hledáš práci, tak se strat',
fmi **cmi fmi**
 že nemáš prachy, no tak ať, jó, tak se na to dívám.
- fmi** **G#**
- R: Filimióri júliei, filimióri júliei
fmi
 filimióri júliei,
cmi fmi
 vo tom si teď zpívám
- Jen pražec chop a kolej suň, chyt' lano táhni jako kůň,
 pod tíhou jako medved' fuň jó, tak se nato dívám !
 - Z kůže se loupeš jako had, je vedro, že by jeden pad,
 na vodu smíš jen vzpomínat jó, tak se na to dívám !
- R:
- Když koněčně máš vody dost, určitě přes ní stavíš most,
 kláda ti ráda zlomí kost jó, tak se nato dívám !
- R:
- Na rukách už jsem potěžkal většinu těch okolních skal,
 ještě to cejtí každej sval, jó tak se na to dívám.
- R:
- Slunce už dělá z trávy troud, jen kdybych se směl vocad'
 hnout
 Na tuhle trať zapomenout, jó tak se na to dívám.
- R:
- Bůh mi víru zachovej a nasednout mi sílu dej
 můj vagón bude pérovej jó, a vo tom si teď zpívám.
- R:

Frankie Dlouhán [C]

Jan Nedvěď

- C** **F** **C**
 1. Kolik je smutného když mraky černé jdou,
G **F** **C**
 lidem nad hlavou smutnou dálavou.
F **C**
 Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
G **F** **C**
 za čas odletěl, každý zapomněl.
- G**
 R: Měl kapsu prázdnou Frankey Dlouhán
F **C**
 po státech toulal se jen sám
F **C** **G7**
 a že byl veselej tak každej měl ho rád
F
 tam ruce k dílu mlčky přiloží
C **ami**
 a zase jede dál
F **G**
 a každej, kdo s ním chvilku byl,
F **G** **C**
 tak dlouho se pak smál.
2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl.
 Slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
 A když pak večer ranče tiše usínaj,
 Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.
3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít.
 Jeho srdce spí, tiše smutně spí.
 Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl.
 Farář píseň pěl, umíráček zněl.

Hlídač krav [C]

Jaromír Nohavica

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

Dobře se uč a jez chytrou kaši,

F

G

C

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

Takový doktor si sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,

F

G

C

já jim ale na to řek': Chci být hlídačem krav.

C

- R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

F

G

C

od rána po celý den zpívat si jen,

C

F

G

C

zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.
S nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Ho ho Watanay [G]

Pavel Lohonka Žalman

D

1. Spinkej můj maličký,

C**D**

máš v očích hvězdičky,

C**G****D**

dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D**C****D**

- R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,

C**G****D**

ho ho Watanay, kiokena kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky
vánek ho políbá už usíná už usíná

R:

3. V lukách cosi zavoní,
rád jezdíš na koni,
má barvu havraní jak uhání jak uhání.

R:

4. V dlani motýl usína,
hvězdička už zhasíná,
vánek co ji k tobě nes až do léta ti odlétá.

R:

Hospoda U Davida [G]

Fleret

- C G C G ami**
 1. V hospodě na náměstí můžete při troše štěstí
D G
 sehnat místo u stolu,
C G ami
 sednout si na lavici, dát si pravou kyselici
D G
 anebo rum a kofolu.
2. Říká se tam "U Davida", klasická třetí třída,
 zákaz her s výjimkou domina,
 a když je někdy pod psa venku,
 hospodský též dá si sklenku,
D G C
 přisedne k vám a vzpomíná.
- H emi**
 R: Ač je to téměř k nevíře, já býval slavným kumštýřem,
H emi
 zpíval a napříč flétnou hrál,
H emi A
 procestoval kraje cizí, v rozhlase a v televizi
C D
 každéj mě znal,
H emi
 a holky krásný jako břízky nosily mi z domu řízky,
H emi
 po koncertě rovnou do šatny,
H emi A
 za podpisy do cancáku vlezly mi až do spacáku,
C D G
 ale to je dnes už neplatný.
3. Pak se napije a kývá hlavou, jako by přemýšlel nad zašlou
 slávou,
 a je ticho a jen pendlovky jdou,
 pak vstane a jde za své pípy, a za chvíli už zas vtipy
 rozléhají se hospodou.

4. A když nese další várku jak Děda Mráz s nůši dárků,
štangastům se oči rozzáří,
co tam po odjezdu vlaků, hned si dají po panáku,
tržba se dnes jistě vydaří.
- R: Jó, je to dnes až k nevíře, ten chlap býval slavným kumštýřem,
zpíval a napříč flétnou hrál,
procestoval kraje cizí, v rozhlase a v televizi
každej ho znal.
A teď tady pivo točí a dojetím mu vlhnou oči,
když sem přijdou kluci s kytarou,
stojí v teskném zamyšlení a hosté mizí bez placení
a říkají si, že je zas pod párou.
5. Až někdy navštívíte Vizovice, zaparkujte u silnice,
tož tam, co je tech nejvíc obchodů,
rozhlédněte se vpředu, vzadu, a, nemáte-li oční vadu,
ucítíte hospodu.
A když se zeptáte na hospodského, dovíte se od každého,
že je to notorický lhář, ale já ho viděl jednou v květnu,
ami D G
jak tam stál a v ruce flétnu, a kolem hlavy,
C
kolem hlavy vám měl svatozář.

R:

Hrobař [G] Premier

G

1. V mládí jsem se učil hrobařem

emi

jezdit s hlínou, jezdit s trakařem

C

D

kopat hroby byl můj ideál.

2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem
s černou rakví, bílým pomníkem
toho bych se nikdy nenadál.
3. Že do módy přijde kremace
černež hrobař bude bez práce
toho bych se nikdy nenadál nenadál.
4. Kolem projel vůz milionáře
záblesk světél pad mi do tváře,
marně skřípěj kola brzdící.
5. Stoupám vzhůru stoupám ke hvězdám
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem bílé město zářící.
6. Na na na

Hruška [D]

Čechomor

- D** **A**
1. Stojí hruška v širém poli
- D** **G** **A**
vršek se jí zelená,
- D** **G** **A** **D**
|: Pod ní se pase kůň vraný,
- A** **D**
pase ho má milá. :|
2. Proč má milá dnes pásate
z večera do rána
|: Kam můj milý pojedete
já pojedu s váma :|
3. O já pojedu daleko
přes vody hluboké
|: Kéž bych byl nikdy nepoznal
panny černoové :|

Hučka [G] Zelenáči

- G** **ami**
1. Hučku svou na pozdrav smekám, světla vlaků vidím plát,
D **C** **G**
tak na svůj nárazník čekám, už jsem tě měl akorát.
Zejtra ráno, až se vzbudíš, zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul půlnočním expresem.
- R: Za chvíli už budu v dáli, za chvíli li mi bude fajn,
o tvý lásce, která pálí, nebu du mít ani šajn.
Za chvíli už budu v dáli, za chvíli li mi bude fajn,
o tvý lásce, která pálí, nebu du mít ani šajn.
2. Nejdřív zní vlakovej zvonec, pak píšťala, je mi hej,
konečně vím, že je konec naší lásce tutovej.
Z kapsy tahám harmoniku, tuláckej son budu hrát,
sedím si na nárazníku a je mi tak akorát.
3. Polámalse mraveneček, ví to celá obora,
o půlnoci zavolali mravnčího doktora.
Doktor klepe na srdíčko, potom píše receptis:
"tříkrát ránu mezi voči, bude chlapík jako rys."
Dali ránu mezi oči, pohladili po čele,
bum a mrtvej mraveneček ráno leží v kostele.
4. Pec nám spadla, pec nám spadla, kdopak nám ji postaví,
starej pecář není doma a mladej to neumí.
Zavoláme na dědečka, ten má velký kladivo,
dá do toho čtyři rány a už letí na pivo.
5. Skálou, stepí, divočinou, hladový a roztrhán,
s ohněm v ruce, s nožem v srdci, znaven běží partyzán.

Hudsonský šífy [C]

Wabi Daněk

- ami** **C**
 1. Ten kdo nezná hukot vody lopatkama vířený,
G **ami**
 jako já, jako já .
- G**
 Kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
ami **G** **ami** **G** **G#** **ami**
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
2. Ten kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
 málo zná, málo zná.
 Ten kdo neměl tělo ztuhlý až se nočním chladem chvěl,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
- F** **ami** **G** **ami**
 R: Tak ahoj, páru tam hod', ať do pekla se dřívě dohrabem
G **G#** **ami** **G** **G#** **ami**
 Jo ho ho, jo ho ho.
3. Ten kdo nezná noční zpěvy zarostlenejch lodníků,
 jako já, jako já.
 Ten kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
4. Ten kdo má na bradě mlíko,kdo se rumem neopil,
 málo zná, málo zná.
 Kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad,
 jako já, jako já.
 Kdo chce celý noci čuchat pekelního ohně smrad,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
 kdo je sám, jako já.
 Kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima
 kluk,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

Jarní kurýr [C]

Miki Ryvola

- C F C**
 1. Dunění kopyt večer slýchávám,
 emi E E7
 údolím jarní kurýr jede k nám.
 ami G F E7
 V peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
 ami G F E ami
 přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám.
- ami G**
 R: Ví, celej kraj to ví,
 F G F E7 ami
 veze k nám jaro v brašně sedlový.
2. Už zase dou krajem vánky voňavý,
 obouvám svoje boty toulavý.
 Dobře ví moje milá i kdyby víla byla,
 tyhle toulavý boty nezastaví.
- R: Mám boty toulavý,
 ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
 musím jít stopou bílou toulavou.
 Neplakej že se ztratím já do roka se vrátím.
 Prošlápám cestu domů jarní trávou.
- R: Víš, ty to dobře víš,
 ty moje boty nezastavíš.

Jarní tání [C]

Jan Nedvěd

- ami dmi C F
 1. Když první tání cestu sněhu zkříží
 dmi E ami
 a nad ledem se voda objeví.
 ami dmi C F
 Voňavá zem se sněhem tiše plíží
 dmi E ami
 tak nějak líp si balím, proč bůhví.
- F C
 R: Přišel čas slunce, zrození a tratí
 F C E7
 na kterejch potkáš kluky ze všech stran
 ami dmi
 |: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
 F E ami E7
 oživne kemp, jaro vítej k nám. :|
2. Kdo ví jak voní země, když se budí
 pocit má vždy jak zrodil by se sám.
 Jaro je lék na řeči, co nás nudí
 na lidi, co chtěj zkazit život nám.
3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo
 srdce těch pánů, co je jim vše fuk.
 Pak bych měl naději, že i příští jaro
 bude má země zdravá jako buk.

Jaro [C]

- ami C G ami**
 1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
ami C G ami
 tak strašlivou zimu, nezažil nikdo z nás.
ami C G ami
 Z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
ami C G ami
 a vánice sílí v poryvech ledových.
C G
 Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,
dmi G
 do sýpek se raději už nikdo nedívá.
C G
 Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
dmi G ami
 a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.
2. Pak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal.
 Když vystrašený soused na okno zaklepal.
 Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí.
 Já do města bych zajel, doktor snad poradí.
 Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
 dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
 Nejezdi naší zkratkou, je tam příkrej sráz,
 a v téhleté bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj.
3. Na to chmurné ráno, dnes nerad vzpomínám.
 Na tu hroznou chvíli, když kuň se vrátil sám.
 Trvalo to dlouho, než se vítr utišil.
 Na sněhové pláně si každý pospíšil.
 Jeli jsme tou zkratkou, až k místu, které znám,
 kterým bych té noci nejel ani sám.
 Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem.
 Krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já kloubouk
 sňal.
4. Někdy, ten kdo spěchá se domů nevrací...

Hop Trop

2. Začal si kapitán, co hrozný tvrdil věci,
za který držet by ho měli v pevný kleci,
říkal, že svět je vlastně velikánská koule,
a nikdo nevěřil mu ani na půl coule.

3. Bylo by snadnější než jeho tvrdou hlavu přesvědčit vorvaně anebo mořskou krávu, že kdo se jednou vydal do neznámých proudů, dostal se zaručeně k poslednímu soudu.

Já s tebou žít nebudu [G]

Nerez

- emi** **F#**
 1. Bylas' jak poslední hlt vína,
H7 **emi,Edim,H7**
 sladká a k ránu bolavá,
emi **F#**
 za nehty výčitky a špína,
H7 **emi,Edim,H7**
 říkalas': dnešní noc je tvá.
- G** **H**
 R: Co my dva z lásky vlastně máme,
ami **Edim** **H7**
 hlubokou šachtou padá zdviž, já říkám "kiš-kiš",
emi **F#**
 navrch má vždycky těžký kámen
H7 **emi,Edim,H7**
 a my jsme v koncích čím dál blíž.
emi **ami** **Edim H7**
 |: A me tu ha nadži vava jaj dari dari daj. :|
2. Zejtra tě potkám za svým stínem,
 neznámí známí v tramvaji,
 v cukrárně kávu s harlekýnem,
 hořká a sladká splývají.
- R:
3. Bylas' jak poslední hlt vína,
 zbývá jen účet zaplatit a jít,
 za nehty výčitky a špína
 a trapný průchod banalit.
- R: Co my tři z lásky vlastně máme,
 hlubokou šachtou padá zdviž, co čumíš, kiš-kiš,
 navrch má vždycky těžký kámen
 a my jsme v koncích čím dál blíž.
- |: Navrch má vždycky těžký kámen
 a my jsme v koncích čím dál blíž ... :|

Jdem zpátky do lesů [G]

Pavel Lohonka Žalman

- ami7** **D** **G,C,G**
 1. Sedím na kolejích které nikam nevedou,
ami7 **D** **G,C,G**
 koukám na kopřetinu jak miluje se s lebedou.
ami7 **D** **G,emi**
 Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
ami **D** **G,D**
 Jen ty nejdeš holka zlatá kdypak já tě dostanu.

- G** **emi**
 R: Z ráje my vyhnání z ráje, kde není
ami7 C7 **G** **D**
 už místa prej něco se chystá
G **emi**
 Z ráje, nablýskaných plesů,
ami7 C **G D**
 jdem zpátky do lesů . Za nějaký čas
2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe
 málo jsi se snažil málo šel jsi do sebe
 Šel jsi vlastní cestou to se dneska nenosí
 i pes kterej chce přízeň napřed svého pána poprosí

R:

3. Už tě vidím z dálky jak mávaš na mě korunou
 jestli nám to bude stačit zatleskáme na druhou
 Zabalíme všechny co si dávaj rande za branou,
 v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou

R:

Jdou po mě jdou [D]

Jaromír Novavica

- D G D**
 1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
f#mi hmi A
 na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
G D A hmi
 |: pak jednou v létě řek' jsem si: bať,
G D
 svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :|
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
 zámek jde lehce a adresu znám,
 |: zlato jak zlato, dolar či frank,
 tak jsem šel na to do National Bank. :|
- D G D**
 R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
f#mi hmi A
 na každém rohu mají fotku mou,
G D A D
 kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
G D C G A D
 tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
 chudičká vdova mi nabídla byt,
 |: jó, byla to kráska, já měl peníze,
 tak začla láska jak z televize. :|
4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
 tobě došlo zlato, mně trpělivost,
 |: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
 tak jsem na cestě a chudý jak veš. :|
- R:
5. Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
 pípu jsem utáh' a straním se žen,
 |: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
 já na ně mastím, jen ať mají vztek. :|
- R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
 na nočních stolcích mají fotku mou,
 kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
 být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Kluziště [C]

Karel Plíhal

- C** **emi7** **ami7** **C** **Fmaj7** **C** **Fmaj7 G**
 1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblo-hy
C **emi7** **ami7** **C** **Fmaj7** **C** **Fmaj7 G**
 jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
C **emi7** **ami7C** **Fmaj7** **C** **Fmaj7 G**
 nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
C **emi7** **ami7** **C** **Fmaj7C** **Fmaj7G**
 pak přitáhl kovadlinu a ob rovský kladi-vo.

- C** **emi7** **ami7** **C**
 R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 **C** **D7** **G**
 kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C **emi7** **ami7** **C**
 tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 **C** **Fmaj7** **C**
 kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
 pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
 celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
 na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.
3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
 kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
 kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
 do kalhot si čistí dlaně umazané od sazí.

Kometa [C]

Jaromír Nohavica

- ami**
1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
dmi **G7**
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C **E7**
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
 2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.
- ami** **dmi** **G7** **C** **E7**
- R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti se kterou smířit nejde se,
ami **dmi**
o lásce, o zradě, o světě
E **E7** **ami**
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
 4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.
- R: Na na na ...
5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
 6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.
- R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě, bude to písnička o nás a kometě.

Kozel [G]
Jaromír Nohavica

- G** **C**
1. Byl jeden pán ten kozla měl
D7 **G**
velice si s ním rozuměl
C
Měl ho moc rád, opravdu moc.
D7 **G** **D7 G**
Hladil mu fous na dobrou noc
2. Jednoho dne se kozel splet
rudé tričko pánovi sněd
Když to pán zřel, zařval jejé
Svázal kozla na koleje
3. Zapískal vlak, kozel se lek
To je má smrt, mečel mek mek
Jak tak mečel, vykašlal pak
Rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Krték [C]

Buty

ami D ami
 V zemi se narodil krték tam svoje mléko sál
 dmi B G F E
 do pusy vlezla mu hlína a on ji vykuckal jé.
 ami D ami
 Chtěl se na ni podívat, ale byla tam tma,
 dmi B G ami
 ty nikdy nebudeš vidět řekla mu maminka.

G C ami
 Zaměstnávám pána se žlutým sakem
 dmi C
 do práce mi nosí fajfku s tabákem
 s tabákem co voní přesně nevím čím,
 v duši se mi honí jeho saka stín.
 Pán se žlutým sakem,mi sirku rozhoří
 zapálím si fajfku a plynně hovořím
 hovořím a kouřím, bajky vyprávím
 a v tom kouře dýmu náhle uvidím
 Ufo sifon,... Milan silon,
 to pěkně zapadá, kytká lopata

ami D ami
 Lopata do země jede otvírá se škvírka,
 dmi B G F G
 vidíme normální nebe všichni až na krtka. Fajront !

Lodníkův lament [G]

Hop Trop

- G** **D**
 1. Já snad hned, když jsem se narodil,
G **D** **G**
 na bludnej kámen šláp',
D **emi** **D** **emi**
 a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
G **D** **G** **D** **G**
 velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
D
 drsnýmu chlapu nesvědčí,
emi **D** **emi**
 já ťuk' si na čelo.
D,G,D,G,C,G
- G** **D**
 R: Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
G
 já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
G **D**
 voženit se, vzít si nákou trajdu copatou
D **G** **D** **emi**
 a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.
2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
 že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
 a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
 kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.
- R:
3. Vlny s kocábkou si házely a každej dostal strach
 a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
 všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
 a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.
- R:

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

R:

5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdrav
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

R:

Lokomotiva [G]

Poletíme?

- G** **D**
 1. Pokaždé když tě vidím, vím, že by to šlo
emi **C**
 a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo,
G **D**
 jestli nechceš svýho osla vedle mýho osla hnát,
emi **C**
 jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavej drát.
- G** **D** **emi** **C**
 R: Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,
G **D** **emi** **C**
 jsi indiáni, kteří préríí jedou,
G **D** **emi** **C**
 jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
G **D** **emi** **C**
 jsi prezident a já tvé Spojené státy.
2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
 je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená,
 a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima niť,
 můžeme si takhle volat, když budeme chtít.
- R:
3. Každý příběh má svůj konec, ale né ten náš,
 nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš,
 naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem,
 já to každý večer spláchnu půlnočním expresem.
- R:
4. Dětem dáme jména Jessie, Jeddej, Jad a John,
 ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako slon,
 a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu,
 stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu.
- R: 3x

Lord Willoughby [C]

Asonance

- ami GC F E
 1. Byl patnáctý den léta a horký vítr vál, když
 ami G C F E
 u Flander Lord Willoughby s anglickým vojskem stál,
 F C F G
 od ostrí mečů blyštivých se slunce odráží,
 C ami F E ami
 když do rozhodné bitvy jeho vojsko vyráží.
2. Nejlepší muži Anglie za královnu jdou se bít,
 však nejchrabřejší z chrabrých je sám Lord Willoughby,
 Čtyřicet tisíc mužů sem španělský král vzal,
 by potupnou porážku Anglii přichystal.
3. Už sedm hodin dlouhých řev bitvy burácí
 a síly našich mužů se zvolna vytrácí,
 vojáci už i z louží začali vodu pít,
 když v tom strašlivém horku jinou nemohli mít.
4. Zní svistot ostrých šípů i koule létají
 a angličtí vojáci po stovkách padají
 a o jejich porážce už není pochyby,
 když do útoku troubí statečný Willoughby.
5. Do znavených vojáků on novou sílu vlil,
 na španělské oddíly tak tvrdě udeřil,
 že španělská armáda útoku podléhá
 a vítězné volání se vůkol rozléhá.
6. Tak slyšte všichni věrní, když Bůh nám pomáhá,
 i s přesilou nepřátel Anglie vyhrává,
 tak jako tam u Flander za španělské palby,
 kde zvítězit dokázal slavný Lord Willoughby.

Marsyas a Apollon [G]

Marsyas

- G** **ami** **D**
 1. Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu
- G** **emi** **C** **G**
 Athéna jméno má za starých dávných časů
- G** **ami** **D**
 odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří
- G** **emi** **C** **G**
 kdo si ji najde dřív, tomu se přání zmaří.
- emi** **D** **emi** **C**
 R: Tak si Marsyas mámen flétnou věří, že musí přetnout
- G** **D** **C** **G** **D** **G**
 |: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh :|
2. Bláznivý nápad, snad nejvyšší Marsyas mří
 Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří
 král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá
 o život soupeří, jen jeden vítěz bývá
- R: Tak si Marsyas mámen flétnou věří a musí přetnout
 |: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh :|
3. Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen
 prohrál a zápolí podveden vůlí krále
 sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno
 satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou
- R: Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit
 |: Nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh :|
4. Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu
 dárkyně moudrosti za starých dávných časů
 Teď v tichém hloučku, v jejích rukou úroda, spása
 Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása
- R: Dy dy dy ...

Mezi horami [C]

Čechomor

- ami G ami ami G ami**
1. |: Mezi horami , lipka zelená :|
C G ami ami G ami
|: zabili Janka Janíčka, Janka místo jeleňa :|
2. Keď ho zabili zamordovali,
na jeho hrobě, na jeho hrobě, kříž postavili,
3. Ej, křížu, křížu, ukřížovaný
zde leží Janík, Janíček, Janík, zamordovaný.
4. Tu šla Anička, plakat Janíčka,
hned na hrob padla, a viac nĕvstala, dobrá Anička.

Mlýny [G]

Spirituál Kvintet

- G** (G7)
 R: Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
C **C7** **G**
 slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
H7 **emi** **C**
 já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
G **D** **C**
 Otáčí, otáčí, otáčí.
1. **G** **C** **G**
 Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,
C7 **G**
 Melou bez výhod a melou stejně všem,
C **G**
 melou doleva a melou doprava,
A7 **D7**
 Melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,
G **C** **G**
 Melou otrokáře, melou otroky,
C **G**
 Melou na minuty, na hodiny, na roky,
H7 **C**
 Melou pomalu a jistě, ale melou včas,
G **D7** **G**
 já už slyším jejich hlas.
- R:
2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
 pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
 to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
 já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
 ty mlýny čekají někde za námi,
 až zdola zazní naše volání,
 až zazní jeden lidský hlas:
 no tak už melte, je čas!
- R:

Montgomery [D]

- D** **G** **emi**
1. Déšť ti holka smáčel vlasy,
A **D**
z tvých očí zbyl prázdněj kruh.
G **emi**
Kde je zbytek tvojí krásy,
A **D** (A7)
To ví dneska snad jen Bůh.

R: Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony,
Déšť ti smejvá ze rtů růž.

2. Tam na kopci v prachu cesty
leží i tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty,
Ale ruka leží dál.

R:

3. Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkejch chvil.
Proužek krve stéká prachem,
Déšť jí slepil vlasy jak klíh.

R:

Morituri te salutant [C]

Karel Kryl

1. Cesta je prach a šterk a udusaná hlína
 a šedé šmrouhy kreslí do vlasů
 |: a z hvězdných drah má šperk co kamením se spíná
 a pírka touhy z křídel pegasů. :|
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
 má v ruce štítky a pase staniol,
 |: a z očí chvíč jí plá, když háže do neznáma,
 dvě křehké snítky rudých gladiol.:|
- R: Seržante písek je bílý jak paže Daniely,
 počkejte chvíli mé oči uviděli,
 tu strašne dávnou vteřinu zapomnění,
 Seržante mávnou a budem zasvěceni,
 Morituri te salutant,morituri te salutant.
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá,
 a písek víří křídla holubí
 a marš mi hrál zvuk děl co uklidnění skrýtá,
 a zvedá chmýří které zahubí.
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
 mosazná včelka od vlkodlaka,
 rezavý kvér, můj prach a sto let stará špína,
 a děsně velká bíla oblaka.

Mumie [C]

Slávek Janoušek

- C** **F**
1. Tak už je to tady, kůže se mi scvrkává
- G** **C** **FG**
- divné skvrny kolem brady a neustálá únava,
 Tam, kde se nosí řády mě často píchává,
 no, prostě dohromady žádná sláva.
2. Cítím jak vysychám, mezi čtyřmi betonovými stěnami
 Já vím, že nejsem sám ve vchodě jsem se o tom bavil
 s našimi ženami.
- ami** **emi** **ami emi**
- Jedna na ukázkou odhalila svoji pleť a řekla:
- ami** **emi** **ami emi**
- ”Hele, tady tuhle vrásku tu tam mám až teď
- F** **G** **ami emi**
- Ve 100+1 na obrázku jsem viděla mumii
- F** **G** **ami** **G**
- Jen ti, co včas nasadí pleťovou masku jenom ti přežijí!
- F** **C** **G** **F** **C** **G**
- Náš konec stejně nebude jiný, stačí projít hrobku s kapucíny.
- ami** **F** **G**
- R: Tam stojí: To, co jste teď vy byli jsme i my
- ami** **F** **G** **F** **G**
- To, co jsme teď my budete i vy. Vysušený
3. Cítím jak vysychám na duši kraba, srdce z betonu,
 Já vím že nejsem sám v mém okolí ztvrdlo kdekomu.
- Co kdybychom jednou na ukázkou, odhalili svoji tvář,
 odložili masku vedle na polštář,
 Kolik by tu zbylo z nás ohlodaných mumií,
 Jen ti, co vsadí na lásku jenom ti přežijí.
 Malicherná vítězství, prohry a viny,
 stačí projít hrobku s kapucíny.
- R: Tam stojí: |: To, co jste teď vy byli jsme i my.
 To, co jsme teď my budete i vy. :| Vysušený.
4. Cítím jak ožívám,
 |: oheň a růže, když se tvé kůže dotýkám :|

Nagasaki Hirošima [C]

Karel Plíhal

- C G F G C G F G**
 1. Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
C G F G ami
 z tak velký lásky většinou nezbyde nic ,
F C F C G
 Z takový lásky jsou kruhy pod očima
C G F G C G F G
 a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
2. Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
 tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
 a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
 jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
3. Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
 ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
 jenže hezky jsi hrála, když mi někdy bylo zima,
 jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
4. = 1.
5. Mladičká básnička s korálky nad kotníky,
 bouchala na dvířka paláce poetiky,
 s někým se vyspala, někomu nedala, láska jako hobby,
 tak o tom napsala sonet na čtyři doby.
6. Své srdce skloňovala podle vzoru Felinghetti,
 ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty,
 plná tragiky, plná mystiky, plná splínu,
 pak jí to otiskli v jednom magazínu.
7. Bývala viděna v malém baru u rozhlasu,
 od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu,
 trochu se napila, trochu se opila na účet redaktora
 a týden nato byla hvězdou Mikrofóra.
8. Pod paží nosila rozepsané rukopisy,
 ráno se budila vedle záchodové mísy,
 múzou políbená, životem potřísněná, plná zázraků
 a pak ji vyhodili z gymplu i z baráku.
9. Šly řeči v okolí, že měla něco s esenbáky,
 ať bylo cokoli, přestala věřit na zázraky,
 cítila u srdce, jak po ní přešla železná bota,
 tak o tom napsala sonet ze života.
10. Pak jednou v pondělí přišla na koncert na koleje
 a hlasem pokorným prosila o text Darmoděje,
 kterého ho vzala, pak se dala tichounce do pláče.
 a její slzy kapaly na její mrkváče,

Nosorožec [C]

Karel Plíhal

- ami** **dmi** **ami**
1. 1. Přivedl jsem domů Božce nádhernýho nosorožce,
dmi **ami** **D7** **E**
 originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě.
- ami** **dmi** **ami**
- Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,
dmi **ami** **E** **ami**
 pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.
- dmi** **ami** **E** **ami**
- Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,
dmi **ami** **D7** **E**
 při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.
- ami** **dmi** **ami**
- Vzikly větší potíže, když Božena v negližé,
dmi **ami** **E** **ami**
 když Božena v negližé řvala, že ho nechce.
2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
 originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
 Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla padej sbohem,
 zabouchla před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
 Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
 originál medvěda, tuším značky grizzly.
 Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
 a zamčela a truceje, tak si to taky slízli.
- ami** **dmi** **ami**
3. Tak tu sedím se sousedem, s nosorohem a s medvědem,
dmi **ami** **H7** **emi**
 nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

O malém rytíři [D]

Traband

- hmi** **D**
R: Ref: Jede jede rytíř, jede do kraje
- A** **hmi**
Nové dobrodružství v dálce hledaje
- hmi** **D**
Neví co je bázeň, neví co je strach
- A** **hmi**
Má jen velké srdce a na botách prach
- G** **F#**
1. Jednou takhle v neděli, slunce pěkně hřálo
- G** **F#**
Bylo kolem poledne, když tu se to stalo
- G** **A**
Panáček uhodí pěstičkou do stolu:
- G** **A**
Dosti bylo pohodlí a plnejch kastrólů!
- hmi** **A**
Ještě dneska stůjcostůj musím na cestu se dát
- G** **F#7**
Tak zavolejte sloužící a dejte koně osedlat!
2. Ale milostpane! spráskne ruce starý čeledín
Ale pán už sedí v sedle a volá s nadšením:
Má povinnost mi velí pomáhat potřebným
Ochraňovat chudé, slabé, léčit rány nemocným
Marně za ním volá stará hospodyně:
Vraťte se pane, lidi sou svině!
3. Ale sotva dojel kousek za městskou bránu
Z lesa na něj vyskočila banda trhanů
Všichni ti chudí, slabí, potřební - no chátra špinavá
Vrhli se na něj a bili ho hlava nehlava
Než se stačil vzpamatovat, bylo málem po něm
Ukradli mu co kde měl a sežrali mu koně

4. Vzhůru srdce! zvolá rytíř, nekončí má pout'
Svou čest a slávu dobudu, jen z cesty neuhnout!
Hle, můj meč! (a zvedl ze země kus drátu)
A zde můj štít a přilbice! (plechovka od špenátu)
Pak osedlal si pavouka, sed na něj, řekl Hyjé!
Jedem vysvobodit princeznu z letargie
5. A šileně smutná princezna sotva ho viděla
Vyprskla smíchy a plácla se do čela
Začala se chechtat, až jí z očí tekly slzy
To je neskutečný, volala, jak jsou dneska lidi drzí!
O mou ruku se chce ucházet tahle figúra
Hej, zbrojnoši, ukažte mu rychle cestu ze dvora!
6. Tak jede malý rytíř svojí cestou dál
Hlavu hrdě vzhůru - on svou bitvu neprohrál
I když král ho nechal vypráskat a drak mu sežral boty
A děvka z ulice mu plivla na kalhoty
Ve světě kde jsou lidi na lidi jak vlci
Zůstává rytířem - ve svém srdci

Ohníčky [F]

Krausberry

- dmi E gmi A7**
1. Někdo si rád přihne z poháru,
dmi E gmi A7
Já jsem zas u každého požáru,
dmi E gmi A7
Někdo rád Sparty já mám rád kvarty,
dmi A7 dmi
Dva tóny, co se hoděj do páru.
2. Každý z nás pěstuje své koníčky,
jeden má auto, druhý rybičky,
i já mám hobby,
od jistý doby.
Mě nejvíc pobavějí ohníčky.

- gmi A Cmi7 D7**
Jó, zrovna nedávno mi krásně chyt,
gmi A Cmi7 D7
na první sirku sousedův byt,
gmi A Cmi7 D7
něco vám povím, v tomhle si hovím.
gmi D7 gmi A7
Oheň má vždycky dobrou chuť.
3. Rozvívám svůj talent každý den
tykám si s ředitelem sirkáren.
Zejtra si беру paličkovou dceru,
jsem prostě pro svou věc zapálen.

Jednou se spojím s výzkumem a vědou,
abych byl ze dřeva a hlavičku měl hnědou.
A místo hřebenu měl drsnou plochu škrátka,
a pak se učešal, je to by byla pohádka...

Omnia vincit amor [F]

Klíč

- dmi** **C** **dmi**
 1. Šel pocestný kol hospodských zdí,

F **C** **F**
 přisedl k nám a lokálem zní

gmi **F** **C**
 pozdrav jak svaté přikázání:

dmi **C** **dmi**
 Omnia vincit Amor.

2. Hej, šenkýři, dej plný džbán,
 ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
 se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
 Omnia vincit Amor.

F **C** **dmi**
 R: Zlaták pálí, nesleví nic,
F **C** **F**
 štěstí v lásce znamená víc,
gmi **F** **C** **A7**
 všechny pány ať vezme d'as!
dmi **C** **dmi**
 Omnia vincit Amor.

3. Já viděl zemi válkou se chvět,
 musel se bít a nenávidět,
 v plamenech pálit prosby a pláč -
 Omnia vincit Amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
 nad lidskou láskou roztáhli plášť,
 vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
 Omnia vincit Amor.

R:

5. Já prošel každou z nejdelších cest,
 všude se ptal, co značí ta zvěst,
 až řekl moudrý: "Pochopíš sám,
 všechno přemáhá láska."
 6. Teď s novou vírou obcházím svět,
 má hlava zsedla pod tíhou let,
 každého zdravím tou větou všech vět:
 Omnia vincit Amor.

O Zlaté rybce [G]

Bratři Ebenové

- D** **C** **G**
 1. Jdu takhle po nábřeží a venku zrovna svítá,
D
 a to je realita, a to je realita,
C **G**
 slunce se zvolna škrábe na věž svatého Víta,
D
 a to je realita, a to je realita,
F **C**
 vidím, jak u Vltavy nákej chlap ryby chytá,
G **D**
 najednou zlatá rybka se na udici zmítá,
 a to je realita, a to je realita.
- G** **D** **C** **ami7** **D**
 R: Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,
G **D** **C** **ami7** **D**
 kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
G **D** **C** **ami7** **D**
 je lepší vzhůru lítat, či jít po šipce,
G **D** **C** **ami7** **D** **C** **A** **D**
 kam až jde realita, a kde je fik-, fik-, fikce?
2. Teď je tu situace velice zapeklitá,
 a to je realita, a to je realita,
 víme, že zlatá rybka jakási přání skýtá,
 a to je realita, a to je realita,
 jenomže co je doma, jenom to se počítá,
 tak jedna rána nožem, a přání jsou zabitá,
 a to je realita, a to je realita.
- R:
3. Jenže takových rybek už měl ten chlápek v hrsti,
 a všechny slibovaly, a všechny slibovaly,
 a když se obměkčit dal a do vody je pustil,
 i s přáním uplaval, i s přáním uplaval,
 česká ryba je kluzká a šupinami krytá,
 ta ti něco nakecá a člověk se nachytá,
 a to je realita, a to je realita.
- R: ... a kde je fik-, fik-, fik-, fik-, fik-, fik-?

Pánové nahoře [C]

Jaromír Nohavica

1. **C** **emi** **dmi7** **G7**
 1. Pánové nahoře, já píšu vám dnes psaní
dmi7 **C** **dmi7** **G7**
 a nevím vlastně ani, budete-li ho číst,
C **emi** **dmi7** **G7**
 přišlo mi ve středu do války předvolání,
dmi7 **C** **dmi7** **G7** **C**
 je to bez odvolání, tím prý si mám být jist.
F **Cdim** **emi**
 Pánové nahoře, já už to lejstro spálil,³
ami **dmi7** **G7**
 už jsem si kufry sbalil, správčové vrátil klíč,
C **emi** **dmi7** **G7**
 pánové nahoře, uctivě se vám klaním
dmi7 **C** **dmi7** **G7** **C** **emi** **dmi7** **G7**
 a zítra vlakem ranním odjíždím někam pryč.
2. Co už jsem na světě, viděl jsem zoufat matky
 nad syny, kteří zpátky se nikdy nevrátí,
 slyšel jsem dětský pláč a viděl jejich slzy,
 které snadno a brzy se z očí neztratí.
 Znáám vaše věznice, znám vaše kriminály,
 i ty, kterým jste vzali život či minulost,
 vím také, že máte solidní arzenály,
 i když jste povídali o míru víc než dost.
3. Pánové nahoře, říká se, že jste velcí
 a na věci to přece vůbec nic nemění,
 pánové nahoře, na to jste vážně malí,
 abyste vydávali rozkazy k vraždění.
 Musí-li války být, běžte si válčit sami
 a vaši věrní s vámi, mě, mě nechte být,
 jestli mě najdete, můžete klidní být,
 střílejte, neváhejte, já zbraň nebudu mít...
 |:Cemi dmi7 G7:|

³Cdim lze nahradit D7?

Petěrburg [C]

Jaromír Nohavica

ami

1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu,

F E ami

padá na mě žal ,

F

zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba,

E ami

kterou jsem mu dal.

C dmi E

- R: |: Lásku moji kníže Igor si bere,

F H7 E

nad sklenkou vodky hrají si s revolverem,

ami F E ami

havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral. :|

2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, širošírá stepi, máš na kahánku.

- R: |: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou
s dírou ve spánku. :|

Pískající cikán [G]

Spiritual kvintet

- G ami G amiG ami hmi ami**
 1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
G ami hmi C G C G C D
 tam, kde stráž končí vonící, tam písničku někdo píská.
2. Ohlédne se a "Propána!", v stínu, kde stojí líska,
 švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá,
 domů jdou spolu do smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
 "Ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti píská."
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí
 stýská,
 "kéž vrátí se mi zas nazpátek ten který v dálce si píská."
6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
 cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
 peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Klíč

R: ...Kdož jsú boží bojovníci a zákona jeho,
prostež od Boha pomoci a dúfajte v něho ...

Pošťák [C]

Hop Trop

1. **ami G ami G F**
 psal jsem ti, brácho, a na ouřad psaní šel dát,
C dmi ami E7
 psaní vo tom, že jsem černej, že z fleku bych krad',
ami G ami G F
 z váčku jsem lovil pár centů a šéf mi vtom řek':
C dmi ami E7
 pošťák se nevrátil, jestli bych vzal po něm flek,
ami G ami G F
 sáně mi dal, tresky v balíku pro psy a kvér,
C dmi ami E7
 brašnu, v ní lejstra, a po zádech plác' mi: Bud' fér!

- R: **A D A**
 Pošťák se má, za známky neplatí,
D C E7 A
 hlavně když se s pytlím prachů někam neztratí,
D A
 pošťák se má, a když se neztratí,
D C E7 A
 za pět roků utopený sáně zaplatí.

2. Ten rok byl divnej, i slunce si přišlo ňák dřív,
 led se měl hnout, a když ne, tak to stal by se div,
 místo jsem našel, kde předjíždět Kobuk měl jít,
 dál předák nechtěl a já nerad musel psy bít,
 zázrakem živej pak dostal se na druhej břeh
 bez psů a sání, a proklínal zbytečnej spěch.

Pověste ho vejš [G]

Michal Tučný

emi

Na dnešek jsem měl divnej sen
 slunce pátilo a před salonem
 stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání
 uprostřed šibenice z hrubých klád
 Šerifův pomocník sejmul z hlavy odsouzenci kápi
 a dav zašuměl překvapením
 i já jsem zašuměl překvapením
 ten odsouzenec jsem byl já
 a Šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

- emi** **G** **D**
 1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost.

ami **emi** **D** **emi**
 Pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvaný host.

2. Pověste ho že byl jinej, že tu s námi dejchal stejnej vzduch.
 Pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

- emi** **G** **D**
 3. Pověste ho za El Passo, za snídani v trávě a lodní zvon.

ami **emi** **C** **H**
 Za to že neoplýval krásou, že měl country rád, že se uměl

emi
 smát i vám.

- G** **D** **ami** **G D**
 R: Nad hlavou mi slunce pálí konec můj nic neoddálí,

G **D** **ami**
 do mejch snů se dívám z dále. A do uší mi stále zní

H
 tahle moje píseň poslední

4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
 za to že nikdy nevydržel na jednom místě stát.
 5. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
 že byl zarputilým optimistou a tak dělal spoustu chyb.
 6. Pověste ho, že se koukal, a že hodně jed a hodně pil,
 že dal přednost jarním loukám
 a pak se oženil a pak se usadil a žil

R:

Prasátko [G]

Buty

|: G C B D :|

- G** **C** **B** **D**
 1. Přišlo za mnou jedno malé prasátko,
G **C** **B** **D**
 že už se mu nelíbí být prasátko
 emi **G** **C** **D**
 (|:)Mazlil jsem se s ním, s tím prasátkem maličkým
G **ami** **D7 G** **CD**
 chrochtalo mi něco do uší(|:)
2. Měl jsem uši oslintané prasátkem,
 které potom zase rychle uteklo.
 Někam za láskou a já se trápím otázkou,
 co chtělo to malé prasátko.
 Někam za láskou a já se trápím otázkou,
 co chtělo to malé prasátko.

Prší [C]
Karel Plíhal

R: Prší C C/H dmi G C C/H
a hvězdy na plakátech blednou,
dmi E ami ami/G
zpívám si spolu s reprobednou,
F G
jak ta láska deštěm voní,
C G
stejně voněla i loni, zkrátka

1. Prší C C/H dmi G C C/H
a soused chodí sadem s konví,
dmi E ami ami/G
každej se diví, jenom on ví,
F E A D
proč místo toho kropení si nezaleze k topení
G C F E
a nepřechte si McBaina, proč vozí mouku do mlejna.

R:

2. Prší a soused venku prádlo věší,
práce ho, jak je vidět, těší,
ač promáčen je na nitku, tak na co volat sanitku,
stejně na čísle blázince je věčně někdo na lince.

Ráda se miluje [C]

Karel Plíhal

ami **G** **C**
 R: Ráda se miluje, ráda jí,
F **emi** **ami**
 ráda si jenom tak zpívá,
 G **C**
 vrabci se na plotě hádají,
F **emi** **ami**
 kolik že času jí zbývá.

- F** **C** **F** **C** **E**
 1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku
 ami **G** **C** **F** **emi** **ami**
 a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.

R:

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
 že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R:

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
 sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba přístí.

R:

Rána y trávě [C]

Žalman

(Capo 3)

ami G ami G
 R: Každý ráno boty zouval Orosil si nohy v trávě
ami G ami emi ami
 Že se lidi mají radi doufal A procitli právě
ami G ami G
 Každý ráno dlouze zíval Utřel čelo do rukávu
ami G ami emi ami
 A při chůzi tělem semtam kýval před sebou sta sáhů

- C G F C**
 1. Poznal Moravěnkou krásnou

ami G C
 a vínečko ze zlata

C G F C
 V Čechách slávu muzikantů

ami emi ami
 Umazanou od bláta.

2. Toužil najít studánečku
 A do ní se podívat
 By mu řekla proč holečku
 Musíš světem chodívat

3. Studánečka promluvila
 To ses musel nachodit
 Abych já ti pravdu řekla
 měl ses jindy narodit.

Rosa na kolejích [C]

Wabi Daněk

- C** **dmi** **d#mi,emi**
 1. Tak jako jazyk stále naráží
C
 na vylomený zub
dmi **d#mi,emi**
 tak se vracím k svému nádraží
C
 abych šel zas dál
Fadd9 **G**
 Předě mnou stíny se plouží
Ami **F#dim**
 a nad krajinou krouží
dmi **d#mi,emi** **C**
 podivnej pták, pták nebo mrak.
- dmi** **emi** **C**
 R: Tak do toho šlápni ať vidíš kousek světa
dmi **emi** **C**
 vzít do dlaně dálku zase jednou zkus.
dmi **emi** **C**
 telegrafní dráty hrajou ti už léta
dmi d#mi emi d#mi,dmi,C
 to nekonečně dlouhý monotónní blues.
C
 Je ráno, je ráno.
dmi,d#mi emi d#mi,dmi,C
 Nohama stíráš rosu na kolejích .

2. Pajda dobře hlídá pocestní co se nocí toulaj
 Co si radši počkaj až se stmí a pak šlapou dál
 Po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí
 celej svůj dům – deku a rum.

R:

Růže z papíru [F]

Brontosauři

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám nemám klid,
dmi E7 gmi
ami dmi
hlava třestí, asi tě mám rád.

Stále někdo říká: Vzbud' se, věčně trhá nit,
E7 gmi
ami dmi
studenou sprchu měl bych si dát.

- R: D7 gmi
Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
C7 F A7
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já.
dmi gmi
V tomhle smutným světě má naděj na víru,
ami dmi
že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš.
Možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.

R:

Ryl jen, celej den ryl [C]

Spiritual kvintet

ami

1. Já každý ráno v sedm hodin vstal

E7

a krumpáč s lopatou vyfasoval,

ami

pak s partou, která makat dovede,

E

jsem došel tam, co tunel povede.

- R: A ryl jen, celej den ryl, já ryl jen, celej den ryl,

C

E7

abych dřív, než do svý boudy pudu spát,

ami

ami/G ami/F E7

čaj v kantýně moh' si dát,

ami

E7

ami

já ryl jen, celej den ryl, celej den,

E7

ami

E7

ami

jak krtek celej den jen ryl.

|: ami G F E7 :|

2. Kdo netrhal skálu, těžko pochopí,
co sám dynamit někdy natropí,
když jednou náhle došlo k výbuchu,
Jim Goff vyletěl majli do vzduchu.
3. A když z tý vejšky zas na zem si kec',
předák McCane ho popad' za límec:
"Tak se mi zdá, že línej jsi jak veš,
mně ve vzduchu se flákat nebudeš!"
4. Teď po létech, když večer sedím sám,
na starý dobrý časy vzpomínám,
zas slyším tmou, jak rány duněly,
když ve skalách jsem lámal tunely.

Sáro [C]

Traband

- ami emi F C**
1. Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
F C F G
 a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích.
 A z prohraných válek se vojska domů vrací
 však zbraně stále burácí a bitva zuří v nich.
- R: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
 že tři andělé boží k nám přišli na oběd.
 Sáro, Sáro, jak moc anebo málo
 mi chybí abych tvijí duši mohl rozumět.
2. Vévoda v zámku čeká na balkóně
 až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav.
 Srdcová dáma má v každé ruce růže,
 tak snadno pohřbít může sto urozených hlav.
3. Královnin šašek s pusou od povidel
 sbírá zbytky jídel a myslí na útěk.
 A v podzemí skrytí slepí alchymisté
 už oběvili jistě proti povinnosti lék!
4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
 o tajemstvích noci ve tvých zahradách.
 A já, potulný kejklíř, co svázali mu ruce,
 teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah!
- R: Sáro, Sáro, pomalu a líně
 s hlavou na tvém klíně chci se probouzet.
 Sáro, Sáro, Sáro, Sáro rosa padá ráno
 a v poledne už možná bude jiný svět!
5. Sáro, Sáro, vstávej milá Sáro,
F dmi Cmaj
 andělé k nám přišli na oběd.

Severní vítr [C]

Zdeněk Svěrák a Jaroslav Uhlíř

- C** **ami**
1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou
- F** **C**
- Jsem chudý, jsem sláb a nemocen
- ami**
- Hlava mě pálí a v modravé dáli
- F** **G7** **C**
- Se leskne a třpytí můj sen
2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí
 Tam zbytečně budeš mi psát
 Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
 Já nechám si tisíc krát zdát
- C** **C7** **F** **C** **G7**
- R: Severní vítr je krutý, počítejlásko má s tím
- C** **C7** **F** **C** **G7** **C**
- k nohám ti dám zlaté pruty nebo se vůbec nevrátím
3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem
 Už slyším je výt blíž a blíž
 už mají mou stopu, už větrí že kopu
 svůj hrob a že stloukám si kříž
4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
 A opustil tvou krásnou tvář
 Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
 Nad hrobem polární zář.

Sirka [G]
Demophobia

[emi C D G]

Našel jsem doma starou sirku
ta sirka byla vypálená
zavolať jsem si bratra Jirku:
„Jirko ta sirka byla má!“

On řekl: „Ty mě houpáš!“
Já na to: „Tak jest!“
On řekl: „Tak mě přesvědč!“
Já na to: „Pojď ven!“

A tak jsme šli do garáže
táta tam má žiguli
koupil ho ze svý apanáže
můj táta je lidumil

On řekl: „Proč jsme tady!“
Já na to: „Ty nekecej!“
On řekl: „Já nic, já nic!“
Já na to: „Pojď sem!“

Svázal jsem ho do kozelce
pak ho polil benzínem
chvilu dělal kotrmelce
to než se stal plamenem

On řekl: „Ty jsi blázen!“
Já na to: „Cože?“
On řekl: „Ahoj brácho!“
Já na to: „Sbohem!“

Našel jsem doma starou sirku
ta sirka byla vypálená
už nemám, nemám bratra Jirku
za to může sirka má. . .

Slavíci Z Madridu [G]

Waldemar Matuška

ami emi H7 emi ami emi H7 emi

emi H7 emi
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
emi H7 emi
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
emi H7 emi
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
emi H7 emi
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

R: **ami** **emi**
Žízeň je veliká, život mi utíká,
H7 **emi**
nechte mě příjemně snít,
ami **emi**
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
H7 **emi**
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Soudný den [C]

Spirituál kvintet

- ami**
 1. Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,
G
 zdál se mi sen o poslední pouti,
ami **ami** **G** **ami**
 zdál se mi sen, že všechno seberou ti, v ten soudný den.
2. Kam běžet mám - slunce rychle chladne,
 kam běžet mám - měsíc na zem spadne,
 kam běžet mám - moře už je na dně, v ten soudný den.
3. Stůj, nechod' dál, času už je málo,
 stůj, nechod' dál, míň než by se zdálo,
 stůj, nechod' dál, otevři se skálo, v ten soudný den.
4. Pán tě zavolá, má pro každého místo,
 Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou
 Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to – v ten soudný den.
- ami** **G**
 5. Soudí, soudí, pány, slouhy, soudí, soudí, hříšné touhy,
ami **ami** **E**
 soudí, soudí výčet pouhý, á - á
- ami**
 Vtom se probudíš, to byl jen sen,
F
 vtom se probudíš, to byl jen sen,
dmi **ami** **E** **ami**
 vtom se probudíš to byl jen sen jen pouhý sen.
6. Zdál se mi sen o poslední pouti,
 zdál se mi sen, že se nebe hroutí
 zdál se mi sen, že všechno v seberou ti v ten soudný den.
7. Zdál se mi sen, já stojím na svém místě
 zdál se mi sen, mé svědomí je čisté
ami **E** **ami**
 zdál se mi sen, jen jedno vím jistě, je soudný den !

Studený nohy [C]

Radůza

ami emi dmi emi

1. Prší, choulím se do svrchníku,

ami emi F G

než se otočím na podpatku
zalesknou se světla na chodníku,
jak pětka na věčnou oplátku.

2. Slyším kroky zakletejch panen,
to je vínem, to je ten pozdní sběr,
každá kosa najde svůj kámen,
to je vínem, ber mě, ber.

F E ami

- R: Studený nohy schovám doma pod peřinou

F E ami

a ráno kafe dám si hustý jako tér,

F E ami

přežiju tuhle neděli tak jako každou jinou,

F E D

na koho slovo padne, ten je solitér.

3. Broukám si píseň o klokočí,
prší a dlažba leskne se,
je chladno a hlava, ta se točí,
jak světla na plese.

R:

4. Tak mám a nebo nemám kliku,
zakletá panna směje se
a moje oči, lesknou se na chodníku,
jak světla na plese.

R:

Stýskání [D]

Bratři Ebenové

- A D emi hmi f#mi hmi G A**
 1. Stýská se mi, černovlásko , po loučení , kdy jsi se mi
f#mi hmi G C A emi7A
 na rameni vyplakala, černovlásko.

2. Stýská se mi, černovlásko, po toužení, kdy jsi se mi
 něžně smála, rozespalá, černovlásko.

- hmi G D A**
 R: Stýská – šest písmen místo Tvé lásky,
emi f#mi hmi f#mi
 stýská – pláčou dlouhé samohlásky,
hmi G D A
 stýská – zůstala jsi mi pod víčky,
hmi Gmaj7
 dohořel knot svíčky, uschly tvé slzičky
emi7 A
 a dveří skřípání nese mi stýskání.

3. Stýská se mi, černovlásko, rád jsem stonal ve tvém klíně,
 podleh' tobě i angíně, černovlásko.
4. Stýská se mi, černovlásko, po snídání v deset ráno,
 proč máme dnes vyprodáno, černovlásko?
5. Stýská se mi, černovlásko, po tvé rtěnce perleťové,
 na ústa mě už nekloue, černovlásko.
6. Stýská se mi, černovlásko, smutný je čas účtování,
 inventura milování, černovlásko.

A D emi hmi f#mi hmi G Asus4
 |: Stýská se mi, hm, stýská se mi , hm, ...:|

Tak už mi má holka mává [G]

Hoboes

- emi D C emi**
 1. Posledních pár minut zbejvá jen,
D A emi
 máš teplou dlaň, už se stmívá,
D C emi
 těžký je říct, že se končí den,
D A C,E
 vlak poslední vagón mívá.
- G F D**
 R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
emi C A7 D7
 život jde dál, to se stává, já to vím,
G F D
 tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
emi
 tak jed', jed', jed', tak jed', jed', jed',
 tak jed', jed', jed', tak jed'.
2. Koleje jsou cejchem loučení,
 holkám se ve vočích strádá,
 smutek je šátek osamění,
 co mužskejm na cestu mává.
- R:
3. Za zády zůstal mi pláč a smích
 do tmy se můj vlak teď řítí
 zmizela holka jak loňskej sních
 a světla měst v dálce svítí.
- R:

Tereza [G]
Wabi Ryvola

- G C D G**
1. Ten den co vítr listí z města svál
C D emi
můj džíp se vracel jako by se bál
C D G
že asfaltový moře odliv má
C D E7
a stáj, že svýho koně nepozná.
- G D**
R: Řekni kolik je na světě kolik je takovejch měst
ami emi
řekni kdo by se vracel když všude je tisíce cest.
G D
Tenkrát když jsi mi Terezo řekla že ráda mě máš
ami emi
tenkrát ptal jsem se Terezo kolik mi polibků dáš,
D G
naposled, naposled.
2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát.
Proč vítr mlátí spoustou okenic?
Proč jsou v ulici auta, jinak nic?
3. Do prázdných beden zotvírařejch aut
zaznívá odněkud něžný tón Flaut
a v závěji starýho papíru
válejí se černý klapky z klavírů.
4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčí.

Těšínská [C]
Jaromír Nohavica

ami dmi F E7

1. Kdybych se narodil před sto léty
ami dmi, F, E7, ami
v tomhle městě.
ami dmi F E7
u Larischů na zahradě trhal bych květy
ami dmi, F, E7, ami
své nevěště.
C dmi
Moje nevěsta by byla dcera ševcova
F C
z domu Kamińskich odněkud ze Lvova
dmi F E7 ami dmi F E7 ami
kochał bym ja i pieścił chyba lat dwieście.

2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna.
Nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona.
Mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy a smála by se hezky.
Jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

3. Kdybych se narodil před sto léty byl bych vazačem knih.
U Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za
to bral bych.
Měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou celé krásné dvacáté století.

4. Kdybych se narodil před sto léty v jináčí době
u Larischů na zahradě trhal bych květy má lásko tobě.
Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.

5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset za domem by tekla řeka.
Vidím to jako dnes šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe.
Ještě, že člověk nikdy neví co ho čeká.

Tisíc dnů mezi námi [G]

Nerez

- emi ami emi9**
 1. Ocelově modrou masku máš
hmi7 f#mi7 emi
 pátý týden se ti bráním
 den za dnem si na nit navlékáš
 korálky s vůní našich dlaní
- hmi f#mi7 emi**
 Světlo a tma tak to jsem já
hmi emi
 zhasni a dělej, co se dělat může
 světlo a tma tak to jsem já
 jestli chceš, nezůstane na mně ani kůže
2. Telefonní seznam nových tváří
 to je tvůj polštář pod mou hlavou
 zatržená jména v kalendáři
 pátý týden ve vzduchu plavou
- emi C D emi**
 R: Tisíc dnů mezi námi
 jako nekonečno nevypadá
 našel jsem tě kdysi ve stohu slámy
 Ještě dnes mi za košili padá
3. Tisíckrát vlasy rozcuchaný
 vlasy rozcuchaný jako křoví máš
 sladká jak hrušky planý
 v hlavě mám z tebe galimatyáš
4. Tisíckrát přešíváný
 knoflíček u krku máš
 a tvůj smích zvoní stejně jako hrany
 v hlavě mám z tebe galimatyáš
5. = 1.

R:

Topič [C]

Karel Plíhal

- C** **emi**
1. Sedí topič u piána, preluduje potají
G **C** **D9/F#G**
a pod prsty toho pána bílé klapky černají.
C **emi**
Za ta léta u divadla, která strávil v kotelně,
G **C** **F7** **C**
hraje svoje "Pec nám spadla" stále více fortelně.
- C9** **F**
R: Zatímco se hudebníci vybavují u kávy,
D7 **G** **G#** **G**
topič si nad klávesnicí vyhrnuje rukávy.
2. Sedí topič u piána, preluduje potají
a pod prsty toho pána bílé klapky černají.
Slaví celý rozesmátý konec topné sezóny
a kysličník uhelnatý proměnil se na tóny.

Topoly [C]

Ondřej Balík

hmi

Jako ty topoly máme svý stíny, žijeme ze soli vody a hlíny.

1. **ami** **dmi7** **Cmaj** **F** **F E**
 Jako ty topoly stojíme vzpříma, dokud nám dovolí slunce a zima ,
ami **dmi7** **Cmaj** **hmi7**
 jako ty topoly celí se třesem, sekyra zabolí, sekyra zabolí,
F **F E**
 znamení nesem.
- ami** **dmi7** **Cmaj** **F** **F E**
 Jako ty topoly, když nemáš sílu, tak lidi z okolí přinesou pilu .
ami **dmi7** **Cmaj** **hmi7**
 Jako ty topoly v pláči a křiku, bouře tě oholí, bouře tě oholí
G4 **F#4**
 do vykřičníku .

2. Jako ty topoly strach někde nízko v nejhlubším údolí k nebi máš
 blízko.
 Jako ty topoly horko nás moří, belháš se o holi, belháš se o holi,
 za tebou hoří.
 Jako ty topoly až přejde září, strniště na poli, listí a stáří.
 Jako ty topoly do příští zimy, koho to zabolí, koho to zabolí,
 budou tu jiní.

[:h03e232h3e012:][hmi G A f#mi]

3. Jako ty topoly, jako ty stromy,
 jeden si dovolí, jinej se zlomí.
 Jako ty topoly máme svý stíny,
 žijeme ze soli, vody a hlíny.
 Jako ty...

To ta Heľpa [C]

Tradicional (sk)

- ami dmi ami dmi ami E ami**
 1. To ta Heľpa to ta Heľpa to je pekné mesto,
ami dmi ami dmi ami E ami
 a v tej Heľpe a v tej Heľpe švárnych chlapcov je sto.
F C G C E
 |: Koho je sto toho je sto nie po mojej vôli,
ami dmi ami dmi ami E ami
 ľen za jedným ľen za jedným srdiečko ma bolí. :|
2. Za Janíčkom za Palíčkom krok by nespravila
 za Ďuričkom za Mišíčkom Dunaj preskočila
 Dunaj Dunaj Dunaj Dunaj aj to širé pole
 ľen za jedným ľen za jedným počesenie moje.

Toulavej [C]

Vojtěch 'Kid'ák' Tomáško

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkaj', proč mi říkaj' Toulavej.
2. Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

- R: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát
na půdě celta se prachem stydí
a starý songy jsem zapomněl hrát,
zapomněl hrát.

3. Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej, malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.
4. Každý měsíc jiná štace, čekáš, kam tě ulože', je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

R:

5. Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískne: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou, řeknou: víítej, Toulavej.
6. Budou hvězdy jako tenkrát, až tě v očích zabořej',
celou noc jim bude zpívat jeden blázen - Toulavej.
- R: R: Sobotní ráno nám poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád.
7. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkaj', proč mi říkaj' Toulavej.

Trampská [F]

Bratři Ebenové

dmi

1. Mlhavým ránem bose jdou, kanady vržou na nohou

G dmi

a dálka tolik vzdálená je blízká,
město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády

G dmi

a v křoví někdo tiše Vlajku píská,

G

najednou připadáš si ňák příma, svobodnej, a tak,

dmi G dmi

prostě tak, tak ňák, ňák tak.

F

- R: Pojd' dál, s námo se nenudíš, pojd' dál, ráno se probudíš,

dmi

a vedle sebe máš o šišku víc,

F

pojd' dál, pod sebou pevnou zem, pojd' dál, a Číro

G dmi

s Melounem a Meky, Miky, Vrt, a dál už nic, dál už nic.

2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,
co jseš, kam jdeš, co jseš.

Tři kříže [F]

Hop trop

- dmi** **C** **ami**
1. Dávám sbohem všem břehům prokatejm,

dmi **C** **dmi**
který v drápech má ďábel sám.

dmi **C** **ami**
Bílou přídí šalupa „My grave“

dmi **C** **dmi**
míří k útesům, který znám.

- F** **C** **ami**
R: Jen tři kříže z bílýho kamení

dmi **C** **dmi**
někdo do písku poskládal.

F **C** **ami**
Slzy v očích měl a v ruce znavený,

dmi **C** **dmi**
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen.
Chřestot nožů, při kterých přejde smích,
srdce kámen a jméno „Šten“.

3. Já Bob Green mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

4. Třetí kříž sand vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědomy měl vedle nich si klek ...

Rec: Víím, trestat je lidský, ale odpouštět božský.
Ať mi tedy Bůh odpustí.

- R: ...lodní deník, a v něm, co jsem psal.

Tulácký ráno [F]

Jan Nedvěd

dmi

1. Posvátný je mi každý ráno,

ami **ami7** **dmi**

když ze sna budí šumící les

a když se zvedám s písničkou známou

a přezky chřestí o skalnatou mez.

dmi

- R: Tulácký ráno, na kemp se snáší,

B **C** **F**
za chvíli půjdem toulat se dál,**dmi**

a vodou z říčky oheň se zháší,

B **C** **dmi Dsus2**
tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je mi každý večer
když oči k ohni vždy vrací se zpět
Tam mnohí z pánů měl by se kouknout
a hned by viděl, jakej chcem svět.
3. Posvátný je mi každé slovo,
když lesní moudrost a přírodu znáš,
bobříku sílu a odvahu touhy
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá ?

Už to nenapravím [C]

Jaroslav Samson Lenk

ami D F E7 ami

R: Vap tada dap ...

ami**D**

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

F**E****E7**

ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,
v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
já za hodinu na náměstí měl jsem stát,
ale v jiným městě.

A**A7**

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

dmi

že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

G**E**

zadní otevřená, zadní otevřená,
já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
že jsi unavená, ze mě unavená.

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
snad může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost,
kolik přesně, nevím.
Pak jedenáctá byla a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět tě chci zase,
láska nerezaví, láska nerezaví.
Ten dopis, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

Válka růží [F]

Spiritual Kvintet

- dmi G dmi A**
1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
dmi gmi dmi A
nad ztichlým polem válečným, derry down,
F C A
jen ticho stojí kolkolem
dmi dmi/C B A
a vítěz plení vlastní zem,
dmi gmi A dmi
je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny,
se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změří, kam se nahnul trůn,
zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije,
vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Velrybářská výprava [C]

Antonín Linhart

- C** **F** **G** **C**
1. Jednou plác mě přes rameno Johnny zvanéj Knecht:

ami **dmi** **G** **C**
Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!

C **F** **G** **C**
Objednal hned litr rumu a pak nežně řval:

ami **dmi** **G** **C**
Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár.

- C** **F** **G**
R: |: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
C **ami** **dmi** **G** **C**
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :|

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zláme vaz,
na pobřeží místo ženskéjch mávaj tučnáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej řejdař povídá, že nedá ani flok:
Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kuži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

Vlajka [F,D]

Jan Korda

- dmi** **A**
1. Vše tone v snách a život kolem ztich,
A7 **dmi**
jen dole v tmách kol ohně slyšet smích,
D **gmi**
tam srdce všem jen spokojeně zabuší,
dmi **A7** **D**
z písniček známých vše jistě vytuší.
- G** **A7** **D**
R: Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,
F# **G** **D**
hned se s mráčky snoubí, vlát bude zas,
A7 **D**
až mládí čas opustí nás.
2. Po létech sám až zabloudíš v ten kraj
a staneš tam, kde býval kdys' tvůj ráj,
vzpomeneš chvil těch, kteréš' míval tolik rád,
tak jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát.

Vstávej, holka [G]

Karel Plíhal

- G ami7 hmi7 ami7 D G**
 1. Vstávej, holka, bude ráno kalný jako Metuje.
- ami7 hmi7 ami7 D G**
 Zahraju ti na piáno, jen co zjistím, kde tu je.
- emi ami emi ami D7 A7 D7**
 Jedno stojí tamhle v koutě bez pedálů, bez kláves.
- G ami7 hmi7 ami7 D G**
 V tomhle jednou povevou tě funebráci přes náves.
2. Báby budou mlíti pantem, chlapi bručet pod kníry:
 "Tahala se s muzikantem, proto tyhle manýry."
 Housle budou svými trylky opěvovat tichounce,
 všechny tyhle horký chvílky ve studený garsónce.
3. Pak na dráty telefonní jako noty na linky
 sednou hvězdy, které voní jak rumový pralinky.
 Z nich ti potom loutna s flétnou naposledy zahraje,
 že se naše duše střetnou hned za bránou do ráje.
4. Vstávej holka bude ráno, kalný jako Metuje.
 Zahraju ti na piáno, jen co zjistím kde tu je.
 Dopij tenhle zbytek rumu, ať je zase veselo,
 jsme tu spolu z nerozumu, tak co by nás mrzelo.

Zabili, zabili [C]

Tradicional

- C** **F**
 1. Zabili, zabili,
dmi **F** **C**
 chlapa z Koločavy.
C **F**
 řekněte, hrobaři,
dmi **F** **C**
 kde je pochovaný.
- C**
 R: Bylo tu není tu
 F
 havrani na plotu
C
 bylo víno v sudě
F **G**
 teď tam voda bude
C **G** **C**
 není není tu
2. Špatně ho zabili
 špatně pochovali
 vlci ho pojedli
 ptáci rozklovali
- R:
3. Vítr ho rozesl
 po dalekém kraji
 havrani pro něho
 na poli krákají
- R:
4. Kráká starý havran
 krákat nepřestane
 dokud v Koločavě
 živý chlap zůstane
- R:

Zafúkané [C]

Fleret

- ami Asus2 ami Asus2
 1. Větr sněh zanésl z hor do polí,
 ami C G ami
 já idu přes kopce, přes údolí,
 C G C
 idu k tvej dědině zatúlanej,
 F C E ami Fmaj7 ami Esus4
 cestičky sněhem sú zafúkané.

- ami C G C
 R: Zafúkané, zafúkané
 F C dmi E
 kolem mňa všeco je zafúkané
 ami C G C
 Zafúkané, zafúkané
 F dmi E ami
 kolem mňa všeco je zafúkané

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
 srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
 snáď enom pár krokov mi zostáva,
 a budu u tvého okénka stát.
- R: |: Ale zafúkané, zafúkané,
 okénko k tobě je zafúkané. :|
3. Od tvého okna sa smutný vracám,
 v závejoch zpátky dom cestu hledám,
 spadl sněh na srdce zatúlané,
 aj na mé stopy - sú zafúkané.

- R: |: Zafúkané, zafúkané,
 mé stopy k tobě sú zafúkané. :|

Zatanči [G]

Jaromír Nohavica

- emi G D emi**
 1. Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,
G D emi
 zatanči a vetkni nůž do mých zad,
G D emi
 ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
G D emi
 ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

- emi G D emi**
 R: Zatanči, jako se okolo ohně tančí,
G D emi
 zatanči jako na vodě loď,
G D emi
 zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
G D emi
 zatanči, a pak ke mně pojd'.

2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
 polož dlaň nestoudně na moji hrud',
 obejmí, má milá, obejmí moje bedra,
 obejmí je pevně a mojí bud'.

R:

3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,
 nový den než začne, nasyť můj hlad,
 zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
 zatanči a já budu ti hrát.

R: 2x

Zítřa ráno v pět [G]

Jaromír Nohavica

- emi G**
 1. Až mě zítřa ráno v pět ke zdi postaví,
C D G E7
 ještě si naposled dám vodku na zdraví,
ami D7 G emi
 z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
ami H7emi ami D7 G emi
 a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
ami H7 emi
 a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítřa ráno v pět přijde ke mně kněz,
 řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
 že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
 a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
 a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítřa ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
 škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
 ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
 že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
 že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítřa ráno v pět prádlo půjdeš prát
 a seno obracet, já u zdi budu stát,
 tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
 prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
 Lásko, nezapomeň a žij...

2 Rybičkovky

Apoštolská [C]

- C G ami C7**
 1. Prosíme tě dej nám pane sílu,
F dmi G G7
 Chceme začít podle slov tvých žít,
C E ami
 věříme že jednou budem v míru
C7 F G7 C G7
 u tvého sto lu společně víno pít.
2. Dívej se na všechny naše zkoušky,
 jak se utápíme v starostech,
 bez tebe by svět byl jenom pouští,
 bez tebe by život neměl vůbec žádnéj cíl.

Boží radost jak řeka [F]

- F F7 B F**
 1. Boží radost jak řeka, boží radost jak řeka,
dmi G7 C C7
 boží radost ať plní duši mou.
- F F7 B F**
 Boží radost jak řeka, boží radost jak řeka,
dmi G7 C7 F C7F
 boží radost ať plní duši mou.
2. Boží láska ...
3. Boží pokoj ...
4. Boží radost jak řeka, Boží láska jak řeka,
 Boží pokoj ať plní duši mou.
 Boží radost jak řeka, Boží láska jak řeka,
 Boží pokoj ať plní duši mou.

Bůh je záštita má [G]

G **D7** **G**
 R: Bůh je záštita má, Bůh je záštita má,
G7 **C** **G** **D7** **G**
 Bůh je záštita má, s Ním nemusím se bát.

1. Nevím co mi zítřek tají, strasti bez konce se zdají,
mraky cesty zakrývají, ale Bůh je spása má.
2. Každý den od procitnutí k nové honbě štvát mne nutí,
nikde místa k spočinutí, jenom v Bohu najdu mír.
3. Kolem svět se rve a plení, lidské vztahy zlato mění,
Bože, dej, ať v pokušení, vím, že Ty se staráš sám.

Effatha [G]

emi **G** **D**
 Otvírej našemu Pánu, otvírej, přichází k nám,
ami **C** **H7**
 otvírej bratřím, sestrám dokořán.
emi **G** **D**
 Otvírej Svatému Duchu, otvírej, přichází k nám,
ami **C** **H7**
 otvírej Božímu slovu dokořán.
emi D **ami C H7** **emi**
 Effatha –a, effatha –a–a. (Effatha)

Hosana [G]

- G** **D** **emi** **C** **D**
 1. |: Hosana, hosana, hosana Bohu na nebi. :|
- C** **D** **G** **C** **D** **G**
 R: Jméno slavíme tvé, (aleluja), chválí Tě srdce mé, (aleluja)
C **G** **D G D** **emi** **C** **D** **G**
 vyvýšen buď ó Bože náš, hosana Bohu na nebi.
2. |: Sláva, sláva, sláva všech králů Králi. :|

Jsem všechno, co nemáš [D]

D **emi**

R: Jsem všechno, co nemáš, jsem všechno, co hledáš,

A **A7** **D**

řekni to lidem všem, řekni to lidem všem.

emi

Řekni, že v srdci tvém byla tma, černá noc,

A **A7** **D**

uprostřed noci té vyšla hvězda na pomoc.

1. Neměl jsem sílu se s životem rvát,
emi **A** **D**
na půli cesty vždy zůstal jsem stát,
emi **A** **A**
D7 **G**
zvedal jsem zoufale svůj těžký kříž,
gmi **D** **A7** **D**
náhle jsem uslyšel jméno Ježíš.

2. Nikdy jsem nevěděl, co je to hřích,
poznal jsem v světě jen slzy a smích,
až když jsem, Pane můj, našel Tebe,
viděl jsem jasně, jak hřích můj zebe.

3. „Vezmi svůj kříž a pojď po cestě Mé,
dej mi své trápení, my dojdeme!“
Tohle mi Ježíš řek a já jsem šel,
dneska už dobře vím, že pravdu měl.

Laudato Sii [D]

D

R: Laudato sii, o mi signore

hmi

Laudato sii, o mi signore

G

Laudato sii, o mi signore

A

Laudato sii, o mi signore

1. Dík za všechno, co stvořils', Pane,
dík za teplo, když slunce plane
dík za hvězdy a vánek svěží,
dík za vodu, za hudbu z věží
2. Dík za vesmír, planetu Zemi,
dík za chvíle, kdy dobře je mi,
za přírodu, když všechno vzkvétá,
moře, hory, za krásu světa.
3. Za to všechno dík ti vzdáváme,
spolu s bratry žalmy zpíváme,
ať každý z nás z blízka i z dále,
celým srdcem tě, Pane, chválí!

Modlitba sv. Tomáše Mora [G]

G**C****G****C**

1. |: Dopřej mi chuť k jídlu, Pane, a také něco, co bych

D

sněd :|

C**D****C****D****D7****G****E7**

|: dej mi zdravé tělo, Pane, a nauč mě s ním za cházet :|

2. Dej mi zdravý rozum, Pane, ať vidím dobro kolem nás,
ať s hříchem nevydržím a napravit jej umím včas.
3. Dej mi mladou duši, Pane, ať nenaříká, nereptá,
dej, ať neberu moc vážně své malé pošetilé já.
4. Dej mi, prosím, humor, Pane, a milost, abych chápal vtip,
ať mám radost ze života a umím druhé potěšit.

Na Golgotu [D]

- D** **F#7** **hmi** **E**
 1. I dnes Ježíš v krvi, v potu trpí cestou na Golgotu,
D **A** **DA**
 čeká kdo mu pomůže nést kříž.
D **F#7** **hmi** **E**
 Doufá, že snad někdo z davu překoná strach o svou hlavu,
D **A** **DA**
 neutíkej Šimone, pojd' blíž. Ježíš jde
- D** **D7** **G** **gmi**
 R: na Golgotu, na Golgotu, na Golgotu, na Golgotu
D **f#mi** **GA**
 čeká kdo mu pomůže nést kříž, Ježíš jde
 na Golgotu, na Golgotu, na Golgotu, na Golgotu,
 neutíkej Šimone, pojd' blíž
2. Spoustě lidem zle se daří, klesají pod křížem stáří,
 nemocní a opuštění jsou.
 opuštění svými dětmi, mají smutné oči ze tmy
 v níž jdou smrti vstříc na kolenou. Oni jdou. . .
3. Hodně dětí, jak je známo, ptá se doma často:
 Mámo, kdy se táta nastěhuje k nám?
 Pročs tátovi trnem v oku, proč nás jednou za půl roku
 navštíví a zas odjede sám? Děti jdou. . .
4. Po ulicích dnes a denně lidi chodí otráveně,
 z radosti jim zbyl jen planý smích.
 Jsou na sebe často sprostí, trpí lidskou lhostejností,
 kdo si všimne lidí nešťastných, kteří jdou. . .

Nám, Pane, dal jsi slovo své [F]

F **ami** **A7** **dmi**
R: Nám, Pane, dal jsi slovo své,

B **C7** **F** **C7**
Ducha svého dej nám též,

F **ami** **A7** **dmi**
ať Tebe vždycky přijmeme,

B **C7** **F**
Ducha svého dej nám též,

1. Zůstaň, Pane s námi všechny dny až na věky
Ducha svého dej nám též,
Ty jsi cesta, ty jsi život pro nás, pro bratry.
Ducha svého dej nám též.
2. Všechny moci světa, když nás, Pane, týrají,
Ducha svého dej nám též,
Ve víře nás přece Boží síla provází
Ducha svého dej nám též.
3. Stále znovu zpívám: Pane, dej nám Ducha též
Ducha svého dej nám též,
který srdce, mysl zarmoucenou pozdvihne
Ducha svého dej nám též.

Neseme, Pane, chléb a víno [F]

dmi **C**
Neseme, Pane, chléb a víno,

ami **dmi**
neseme celý život náš.

C
Neseme, Pane, chléb a víno

ami **dmi**
a hledáme tvou tvář,

C **ami** **dmi**
tvou tvář, tvou svatou tvář.

Ó, Pane, zhasíná den [D]

D **hmi** **G A D**
 R: |: Ó, Pane, zhasíná den, prosím modlitbu mou slyš :|

- D** **emi**
 1. Modrou nebeskou báň, jasnou sluneční pláň,
hmi **G** **A A7 D**
 bílá oblaka dne, vše zavírám ve svůj dík.
2. Kvítím vonící zem, lesů na horách lem,
 řeky jiskřící proud, vše zavírám ve svůj dík.
3. První večerní stín, teplý domova klín,
 božské večere dar, vše zavírám ve svůj dík.

Pojď ke mně blíž [G]

- emi** **C** **emi** **D** **G D emi**
 1. |: Pojď ke mně blíž a poslouchej, nesu ti radostné poselství :|
emi **ami** **emi** **D** **G D G(emi)**
 |: Bůh si vzpomněl na své slovo, splnil dávná proroctví. :|
2. |: Ten který byl, ten který je, ten který bude až na věky :|
 |: poslal světu Mesiáše, jak zněl příslib odvěký. :|
3. |: On přišel sem, na naši zem, kázat o lásce a pokání, :|
 |: svou krev prolil za nás všechny, zve nás k následování :|
4. |: Já za ním jdu pojď také ty půjdou nás zástupy já to
 vím :|
 |: cestou úzkou, která vede do Kristova království. :|

Ordinarium IV [CDGAC]

KYRIE

ami C G C
|:Pane, náš Bože, smiluj se nad námi.

ami C G E
Ježíši Kriste, smiluj se též.

ami F dmi G emi [ami|F|A]
Duchu Svátý, slyš naše prosby, Bože, slituj se.:|

GLORIA

A D
Sláva na výsostech Bohu a na zemi mezi lidmi mír.

emi7
Vzdáváme ti díky pro tvou velkou slávu,

f#mi G D A D G
Pane a Bože, nebeský Králi, Bože Otče všemohoucí.

D emi7
Ty který snímáš hříchy všeho světa,

f#mi G D A D G
přijmi naše prosby, smiluj se, Pane, smiluj se nad námi.

D (hmi7) emi7 (C7+)
Jenom ty jsi Svátý, jenom ty jsi Pán,

F#m (F#7) G (gmi6+) D A
Ježíši Kriste, se svatým Duchem, ve slávě Boha Otce.

D A D D D
Amen. Amen. Amen.

CREDO

G C ami D G C D G
1. Věřím v jednoho Bo-ha, Otce všemocného.

G C A D G C H7 emi
Věřím i v jeho Syna, Ježíš je jeho jméno.

G D emi hmi C G C D G
R: Věřím, vě řím, věřím, a – men.

2. V Ducha Svatého věřím, dárce života, Pána.
Jedné církvi se svěřím, od Boha je poslána.

3. Jeden křest já vyznávám, v hříchů odpuštění.
Vzkříšení očekávám, potom život věčný.

SANCTUS

A **E** **D** **E**
Svatý, svatý, třikrát svatý, zástupů všech Pán.

A **E** **D** **E** **A**
Svatý, svatý, třikrát svatý, zástupů všech Pán.

A **E** **D** **E**
Hosana chóry znějí, andělé chválu pějí, zástupů všech Pán.

A
(Hosana.) Vchází ve jménu Páně,

E **D** **E** **A**
na věky požehnán je zástupů všech Pán.

AGNUS DEI

ami **F** **G** **C**
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,

ami **F** **G** **C**
smiluj se, smiluj se nad námi.

ami **F** **G** **C**
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,

ami **F** **G** **C** **E**
smiluj se, smiluj se nad námi.

ami **F** **G** **C**
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,

ami **F** **G** **ami**
daruj nám, daruj svůj pokoj.

Pojd'te ke mě všichni [C]

C **G** **ami** **F** **C** **G** **C** **G**
Pojd'te ke mně všichni, kteří pracujete .

Pojd'te ke mně všichni, kdo jste obtíženi

C **G** **ami** **F** **C** **G** **C(G7)**

|: A já vám, praví Pán, já vám odpočinek dám. :|

Prosba k duchu svatému [A]

- A E7 f#mi D A E7 A E7**
 1. Přijď již, přijď Duchu stvořiteli, Duchu smíření ,
A E7 f#mi D A E7 A E7
 přijď již a proměň svět náš celý v nové stvoření.

- A E f#mi c#mi D E A E**
 R: Duchu Svatý, nás svou mocí v lásce obnovuj ,
A E f#mi c#mi D E A
 nezanech nás bez pomoci, daruj pokoj svůj.

2. Probud' svým dechem kosti suché, zažej temnotu,
 najdi zbloudilé, oslov hluché, zehnej životu.
3. Probud' svědomí otupené, sblížuj národy,
 zavěj a přiveď zotročené v říši svobody.

Přijímám [D]

hmi A emi hmi A emi
 Tvé tělo, Pane, přijímám, Tvou církev, Pane, přijímám.
D A emi hmi
 |:dotýkám se hříchů, dotýkám se ran,
G A emi
 jsou mé, jsou Tvé, Pane, přijímám.:|

Přijmi, Pane [G]

- G** **hmi** **C D7**
 1. Přijmi, Pane, z našich polí chléb.
- G** **hmi** **C D7**
 Přijmi, Pane, z našich vinic víno,
emi **A** **emi** **A**
 z našich polí chléb, z našich vinic víno,
C **D D7**
 chléb a víno, spásy znamení.
2. Přijmi, Pane, ze Svých polí chléb.
 Přijmi, Pane, ze Svých vinic víno,
 ze Svých polí chléb, ze Svých vinic víno,
 ať nás Tvojí mocí promění.
- D** **G C D** **G**
 R: Ty jsi, Pane, | :sám pravý vinný kmen.
emi **H7** **C** **D7**
 V plodech dojdou štěstí, kdo jsou Tvoje ratolesti:|
3. Díky za krev za nás prolitou,
 díky za Tvou oběť, Pane, díky,
 vždyť jen pro Tvůj kříž jsme Ti, Bože, blíž,
 díky, že nám Sebe nabízíš.
4. Díky, že jsi přijal úkol svůj,
 žes šel plnit vůli otce svého,
 z lidí že tvůj čin sejmul tíhu vin,
 každý člověk je teď Boží syn.

Připravujte cestu [F]

- F** **F7**
 1. Otevřete brány hradeb kamenných,
B **Fdim**
 otevřete brány hradeb srdcí svých
F **ami B** **C** **C7**
 otevřete, aby mohl dál.
F **F7**
 Nechte všeho, nechte obav, starostí,
B **Fdim**
 připravujte cestu Jeho království,
F **dmi** **G7** **C7** **F**
 připravujte cestu, aby vejít mohl slávy Král.

- F** **F7 B** **Fdim**
 R: To kvůli Králi, Králi
F **dmi** **G7** **C7**
 připrav každý cestu, cestu svou.
F **F7** **B** **Fdim**
 To kvůli Králi, to kvůli Králi
F **dmi** **G7** **C7** **F**
 naprav každý cestu, cestu křivou, cestu zlou.

2. Pozdvihněte svoje srdce znavená,
 posilněte klesající kolena,
 otevřete, aby mohl dál.
 Není doba k spánku, je čas nabrat sil,
 pominula noc a den se přiblížil,
 připravujte cestu, aby vejít mohl slávy Král.

Půjdeš-li pouští [A]

hmi A

|: Půjdeš-li pouští, tvou stopu neztratím.

f#mi E

Půjdeš-li vodou, nestrhne tě proud.

hmi A

Půjdeš-li ohněm, plamen tě nespálí.

f#mi E

Svítím ti na cestu, půjdeš-li tmou. :|

hmi A D F#

|: Ať jdeš kamkoli, kamkoli, kamkoli - já jdu s tebou.

Ať jsi kdekoli, kdekoli, kdekoli - já jsem s tebou. :|

Slunce Kristovy lásky [G]

G C D C G

Slunce Kristovy lásky ať ozáří nás,

G C D C D

oheň svatého Ducha ať zapálí nás.

ami emi ami emi

Ať nedoutnáme jen, ať nezhasíná den,

F ami C D

ve kterém se jeho milost oslavovat má.

Spoj nás v jedno, Pane [C]

C ami

Spoj nás v jedno, Pane. Spoj nás v jedno poutem,

dmi G7 C

jenž nemůže být zlamáno.

C ami

Spoj nás v jedno, Pane. Spoj nás v jedno poutem,

dmi G7 C

spoj nás věrnou láskou svou.

C F C amiG7 C G

Je jen jeden Bůh, je jen jedno Tělo,

C F C ami C C G7(C)

je jen jeden Král, proto zpíváme:

Světlem běžím dál [C]

- F** **G** **C** **ami**
 1. Světlem běžím dál jen s Tebou, věčný Pane můj,
F **G** **C**
 na cestu mi svítí slovo Tvé.
F **G** **C** **ami**
 Pokrm můj a nápoj je vždy konat vůli Tvou,
dmi **G7** **C** **C7**
 zbraní mou je svaté jméno Tvé.
- R: Já nemohu říct, že bys' mi někdy něco vzal,
 vždyť všechno, co mám, je vlastně Tvé.
 Já mohu jen říct, že mi dáváš stále víc,
 nekonečné množství lásky nezměrné.
2. Šťasten běžím dál, když slunce svítí nad hlavou,
 s vírou běžím dál, když přijde mrak.
 Kam bych jinak šel, když znám cestu za Tebou,
 v lásce Tvé jsem svobodný jak pták.
3. A tak běžím dál jen s Tebou, věčný Pane můj,
 na cestu mi svítí slovo Tvé.
 Srdce chválí, ústa slaví Tebe, Pane můj,
 s Tebou život nikdy nezšedne.

Svorni jsme [G]

- emi**
 1. Svorni jsme v jednom Duchu, vede nás jeden Pán
ami **emi**
 Svorni jsme v jednom Duchu, vede nás jeden Pán
ami **emi**
 S modlitbou zříme den, kdy rozkol bude překonán.
- C** **emi** **ami**
 R: Poznají nás po lásce, křesťany, křesťany,
emi **C** **emi**
 Ano, po lásce poznají křesťany.
2. |: Půjdeme ruku v ruce, půjdeme k lidem všem. :|
 Společně rozhlásíme, že Bůh přišel v tuto zem.
3. Každý chval Boha Otce, od něž život pochází,
 každý chval Syna Jeho, v němž vše smysl nachází
 a každý chval Dar Ducha, jenž svornosti předchází.

Svý kroky rozezpívej [F]

R: |: Svý kroky rozezpívej, rozezpívej, rozezpívej,
 dmi C F G B C ami
 Chválama rozezpívej, rozezpívej, rozezpívej. :|

1. dmi G
 |: Vzdejme Pánu díky, :||: za vše co nám dává, :|
 B A7
 |: za vše co nám bere, :||: patří Pánu sláva. :|
 dmi G
 |: Vzdejme Pánu díky, :||: že se stará aby, :|
 B A7
 |: nepropadli smrti :||: jeho lidé slabí :|
2. Vzdejme Pánu díky, novou cestu klestí
 V době která zná jen pomíjivé štěstí.
 Vzdejme Pánu díky, křížem přišel říci,
 já jsem cesta, pravda osvobozující.
3. Vzdejme Pánu díky, zdroji pravé spásy,
 doutnající oheň láska neuhasí.
 Vzdejme Pánu díky jakoo děti Boží,
 že v člověku láska lásku stále množí.
4. Vzdejme Pánu díky, burcuje svým slovem:
 Starej svět už umřel, my žijeme v novém.
 Vzdejme Pánu díky, mění dávné řády,
 Bůh už není v dálce, Kristus žije tady.

Tobě patří chvála [A]

A Amaj7
 |: Tobě patří chvála, čest a sláva,
G hmi E
 my zvedáme svoje dlaně, my voláme: Ty jsi Pán! :|
A f#mi
 |: Vždyť Ty jsi Pán, Ty jediný, Ty jsi Král,
D hmi E
 Ty jsi tolik nádherný, celý svět se ti klaní :|
D E A f#mi
 Neboť Tvé je království, moc i sláva na věky,
D E f#mi
 v Tvém jménu je síla, Ty jsi Alfa, Omega,
D hmi E A
 |: Ty jsi Ježíš, Ty jsi Pán, Vládce můj :|

Vše, co mohu dát, je chvála [D]

D A hmi A
 |: Vše, co mohu dát, je chvála, vše, co mohu dát, je dík,
D A G A D
 vše, co mohu dát je zvednout hlas ke chvále Tvé. :|

G emi D hmi G A D D7
 Cítím, že se mě Tvá ruka dotýká, Duch Svatý přichází.
G emi D hmi
 Před Tvou tváří padá na mě sláva Tvá,
G A D D7 G A D
 pozvedám svůj hlas, pozvedám svůj hlas.

Vychází [C]

- emi7 C gmi7 F C**
 1. Vychází vychází vychází nad lesem,
G7 C gmi7 F C
 zlatavej kamarád paprskem budí Zem
emi ami F C G
 a křičí: vzhůru malej spáči ťuk ťuk na víčka,
C gmi dmi7 C
 odmotávám zlatý nitky z klubíčka.
emi7 C gmi7 F C
 Vychází vychází vychází lidem vstříc,
G7 C gmi7 F C
 zlatavej kamarád vidět je víc a víc
emi ami F C G
 a křičí: vzhůru malej spáči ťuk ťuk na víčka,
C G F C
 odmotávám zlatý nitky ze zlatýho klubíčka.
- ami F G C**
 R: Jen se toč a jen skákej, smích je dobrej společník.
emi ami F C emi7
 Pána chval za dar světla, v písni odešli svůj dík.
2. Vychází vychází vychází s přesností
 zlatavej kamarád zlatem kraj pohostí
 a křičí: vzhůru malej spáči, ťuk ťuk budíček,
 je čas poodmykat zámky u víček.
 Vychází vychází vychází bez řečí
 zlatavej kamarád ze tmy Zem vyléčí
 a křičí: vzhůru malej spáči, ťuk ťuk budíček,
 je čas poodmykat klíčem rána zámky u víček.

Zde jsem [E]

- E** **Hsus4** **f#mi** **Asus2**
 1. K nám když jsi vstoupil, Tvá zář ve tmě vzpála,

E **Hsus4** **Asus2**
 Tvůj čin mi dal zahlédnout

E **Hsus4** **f#mi** **Asus2**
 krásu, co dává mi touhu Tě chválit,

E **Hsus4** **Asus2**
 v blízkosti Tvé navždy žít.

- E** **H/D#**
 R: R: Zde jsem, chci Tě chválit, před Tebou se sklánět,

c#mi **Asus2**
 zde jsem a chci říct, že jsi můj Pán

E **H/D#**
 Jsi nade všechno krásný, hoden chval a úcty,

c#mi **A**
 nade všechno nádherný, Ty sám.

2. Králi všech dnů, který vládneš ve slávě,
 byls' v nebesích uctíván
 Zem, dílo Tvé, byla místem Tvé bídy,
 z lásky, když snížil ses k nám.

H/D# **E** **A**
 |: A z lásky k nám jsi snášel kříž,

H/D# **E** **A**
 co stál můj hřích, Ty sám jen víš. :|

3 Zahraniční

Take me home, country roads [G]

John Denver

- G** **emi**
 1. Almost heaven, West Virginia,
D **C** **G**
 Blue Ridge Mountains, Shenandoah River.
- emi**
 Life is old there, older than the trees,
D **C** **G**
 younger than the mountains, growin' like a breeze.
- G** **D**
 R: Country roads, take me home,
emi **C**
 to the place I belong.
- G** **D**
 West Virginia, Mountain momma,
C **G**
 take me home Country roads.
2. All my mem'ries gather round her,
 miner's lady, stranger to bluewater.
 Dark and dusty, painted on the sky,
 misty taste of moonshine, teardrop in my eye.
- R:
- emi** **D** **G**
 I hear her voice in the morning hour she calls me,
C **G** **D**
 The radio reminds me of my home far away.
- emi** **F** **C**
 And driving down the road I get a feeling
G **D** **D7**
 that I should have been home yesterday, yesterday.

R:

The House of the Rising Sun [C]

ami,C,D,F,ami,E,ami,E

- ami C D F
 1. There is a house in New Orleans,
 ami C E
 they call the Rising Sun,
 ami C D F
 and it's been the ruin of many a poor boy,
 ami E amiC,D,F,ami,E,ami,E
 and God, I know I'm one.
2. My mother was a tailor,
 she sewed my new blue jeans.
 My father was a gamblin' man
 down in New Orleans.
3. Now the only thing a gambler needs
 is a suitcase and a trunk,
 and the only time he'll be satisfied
 is when he's all a-drunk.
4. Oh mother, tell your children
 not to do what I have done.
 Spend your lives in sin and misery
 in the house of the Rising Sun
5. Well I've got one foot on the platform,
 the other foot on the train,
 I'm going back to New Orleans
 to wear that ball and chain
6. Well there is a house in New Orleans,
 they call the Rising Sun,
 And it's been the ruin of many a poor boy,
 and God, I know I'm one.